



ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางทรายใหญ่ ตำบลควนเนียง จังหวัดสงขลา

มาฤดี ชูศรีรักษ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

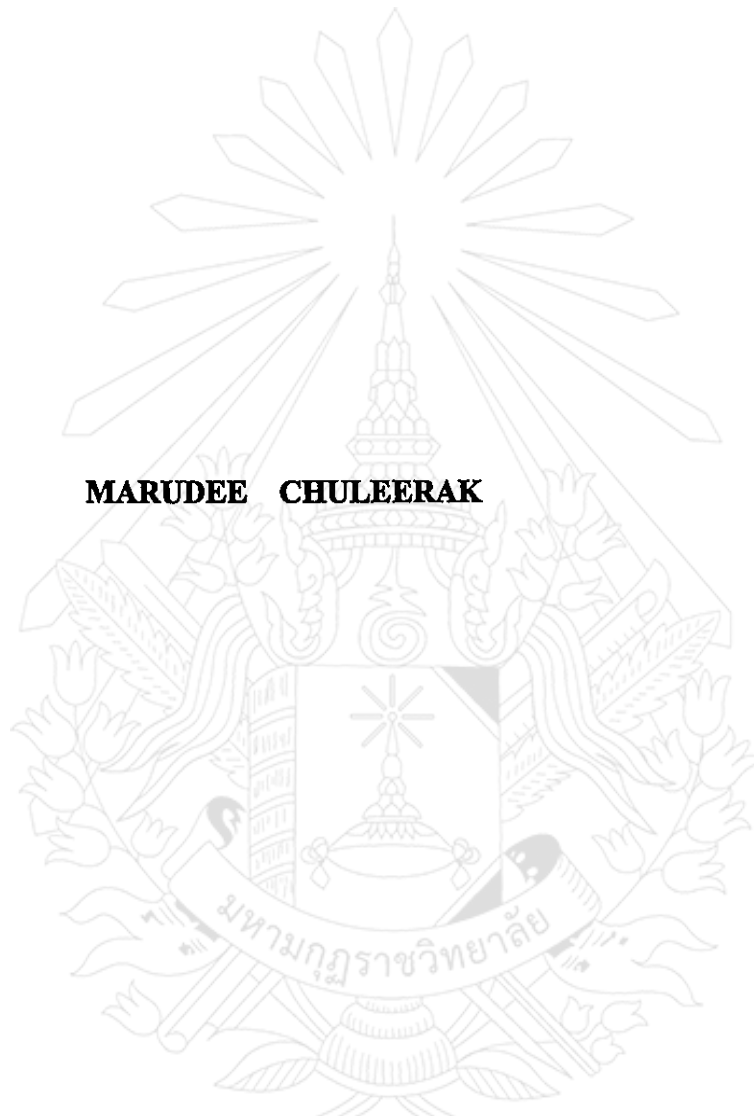
ศึกษาคารมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา



สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๑

B 16770

**A STUDY OF PARTICIPATION OF PEOPLE IN ADMINISTRATION OF
BANGREANG SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION,
KHUANNEANG DISTRICT SONGKHLA PROVINCE**



MARUDEE CHULEERAK

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E 2551 (2008)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

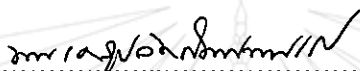
ชื่อนักศึกษา : นางสาวมาฤดี ชูลีรักษ์

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

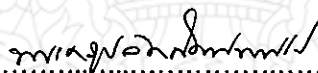
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ชาติ ไตรจันทร์


อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

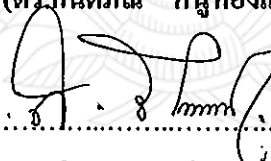

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดดัมพ์พัฒน์วิริยาจารย์)

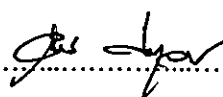
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดดัมพ์พัฒน์วิริยาจารย์)


..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.ชาติ ไตรจันทร์)


..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว)


..... กรรมการ
(ผศ. พิเศษ. ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)


..... กรรมการ
(ดร.สงศรี ชมภูวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : A Study of Participation of People in Administration of Bangreang
Sub-District Administrative Organization, Khuanniang District,
Songkhla Province.

Student's Name : Miss. Marudee Chuleerak

Department : Government

Advisor : Dr. Chalee Traichan

Co - Advisor : Dr. Kantaphon Nuthongkaew

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Chalee Traichan Advisor
(Dr. Chalee Traichan)

K. Nuthongkaew Co - Advisor
(Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

S. Chaimusik Member
(Asst. Emeritus. Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

S. Chomphoo Wong Member
(Dr. Songsri Chomphoo Wong)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา
ชื่อนักศึกษา	: นางสาวมาฤดี ชูสิทธิ์
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ชาติ ไตรจันทร์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว
ปีการศึกษา	: 2551

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ได้ทำการศึกษา ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำนวน 376 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และ สถิติ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการมีระดับการมีส่วนร่วมต่ำสุด

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุด พบว่า ประชาชนไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่แจ้งให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับการทำงานหรือโครงการต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการ
ตัดสินใจ ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานหรือโครงการต่าง ๆ ให้
ประชาชนรับทราบ



Thematic Title : **A Study of Participation of People in Administration of
Bangreang Sub-District Administrative Organization ,
Khuanniang District, Songkhla Province.**

Student's Name : **Miss. Marudee Chuleerak**

Department : **Government**

Advisor : **Dr. Chalee Traichan**

Co-Advisor : **Dr. Kantaphon Nuthongkaew**

Academic Year : **B.E. 2551 (2008)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were 1) to study the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration , Khuanniang district, Songkhla province. 2) to compare the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration, Khuanniang district, Songkhla province in connection with variables, gender, ages, education level, and occupation, and 3) to study the problems and suggestions on the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration, Khuanniang district, Songkhla province. The research instruments used in the study is questionnaires. The 376 examples of this study were sampling from people who can use their franchise in Bangreang sub-district administration. The data were analyzed to percentage frequency, mean, standard deviation and comparison of difference by t test and F test.

The results of research were found as follows :

1. The satisfaction the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration, Khuanniang district, Songkhla province in the overall view is shown at the middle level.

2. The comparison of the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration, Khuanniang district, Songkhla province with is different gender, ages, education level, and occupational to the statistics at the rate of 0.05

The problems and suggestions about the participation of people in administration of Bangreang sub-district administration, Khuanniang district, Songkhla province were:

There were problems affected to those who did not participate for highest level in the decision because sud - district administration did not show about the process and output of projects to people within the community. It was suggested that an encouragement to people within the community to participate in sud- district administration in making decision should publicise or share information about the process and output of projects.



กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคคลหลายฝ่ายได้ให้คำแนะนำ ซึ่งแนะจุดบกพร่องให้ข้อคิดซึ่งไม่สามารถประกาศนามขอขอบคุณมาในสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้แต่บุคคลต่อไปที่ผู้วิจัยจะละเลยเสียมิได้ที่จะขอกราบขอบคุณที่ท่านได้มีอุปการคุณค้ำต่อไปนี้

ขอขอบคุณ ดร.ชาติ ไตรจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วมที่ท่านได้กรุณาให้ความรู้ ซึ่งแนะตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายอนุ เจริญวงศ์ระชัย อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ นางณอมทรัพย์ มากชูจิต อาจารย์ประจำโรงเรียนแจ้งวิทยา นางสาวสาธุช ฌิมสนิท ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ที่ได้ให้คำแนะนำตรวจสอบแบบสอบถาม และชี้แนะข้อบกพร่องในการปรับปรุงสารนิพนธ์

ขอขอบคุณประชาชนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดถึงได้ช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ และสามารถทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตาบูชาแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน

มาฤดี ชูสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ณ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน	6
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานส่วนตำบล	22
2.4 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	36
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36

	๗	
3.4	วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	36
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผล	37
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	38
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอกวนเคี่ยน จังหวัดสงขลา	44
	ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบกรณีมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอกวนเคี่ยน จังหวัดสงขลา	79
	ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอกวนเคี่ยน จังหวัดสงขลา	97
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
5.1	สรุปผลการวิจัย	99
5.2	อภิปรายผล	102
5.3	ข้อเสนอแนะ	105
	5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	105
	5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	106
บรรณานุกรม		107

ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	113
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	117
ภาคผนวก ง ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ	119
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม	126
ภาคผนวก ฉ หาค่า IOC ของแบบสอบถาม	132
ประวัติผู้วิจัย	140

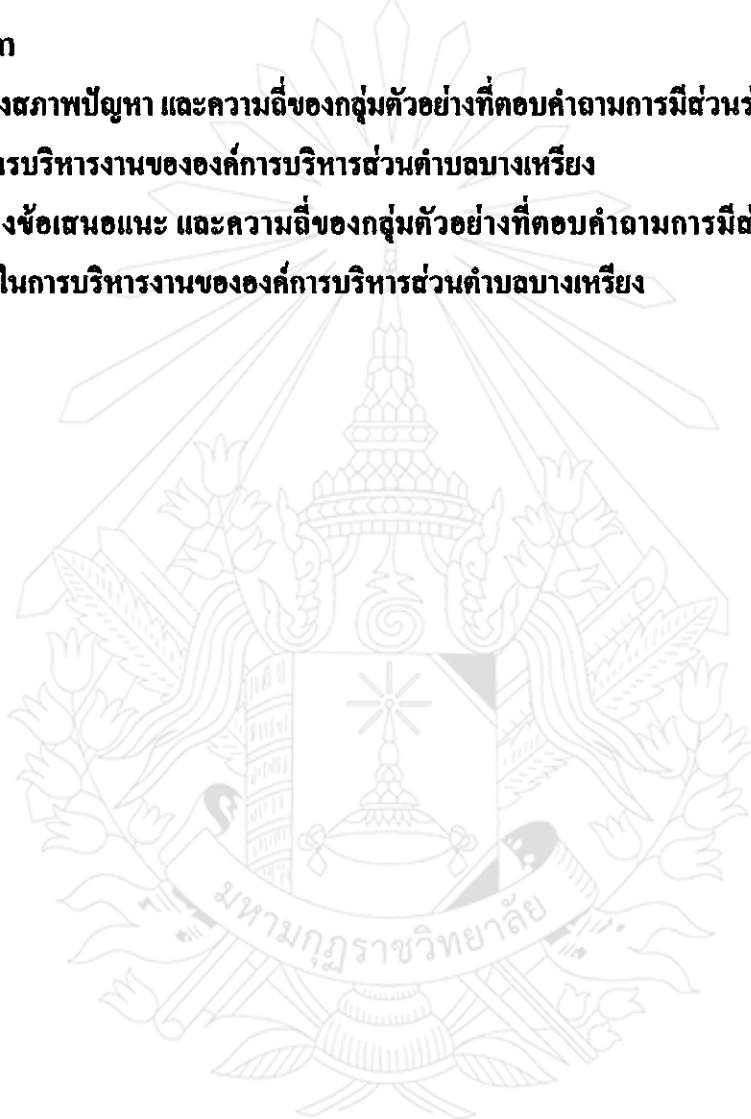


สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	43
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อาชีพ	43
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ	44
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	45
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	46
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	47
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	48
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอ ควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ	49
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ	51

ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมใน ดำเนินงานในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ	71
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ	73
ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ	75
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ	77
ตารางที่ 4.25	เปรียบเทียบระหว่างเพศ กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบางเหริ่ง (t-test) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกัน	79
ตารางที่ 4.26	เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยการทดสอบ เอฟ (F-test)	80
ตารางที่ 4.27	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกัน กับการมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา	81
ตารางที่ 4.28	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา	82
ตารางที่ 4.29	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมรับประโยชน์ใน การบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัด สงขลา	83
ตารางที่ 4.30	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา	84

- ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการ
ประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง
จังหวัดสงขลา 95
- ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการ
บริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัด
สงขลา 96
- ตารางที่ 4.43 แสดงสภาพปัญหา และความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามการมีส่วนร่วม
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง 97
- ตารางที่ 4.44 แสดงข้อเสนอแนะ และความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามการมีส่วน
ร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง 98



บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองประชาธิปไตยโดยเมื่อปี พ.ศ. 2475 รัฐบาลในแต่ละยุคสมัยได้ปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ เพื่อให้ทันสมัยมีความเป็นสากลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน ได้ถือตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 โดยกำหนดให้แบ่งการบริหารออกเป็น 3 ส่วน คือการบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินอย่างสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ในการนำนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ และได้พยายามการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นในระดับตำบล หมู่บ้าน ซึ่งถือเป็นหน่วยการปกครองขั้นรากฐานของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของตน และเพื่อให้องค์กรเหล่านั้นเป็นเสมือนโรงเรียนสอนประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน ทั้งนี้ได้ดำเนินการจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นขึ้นในหลายรูปแบบและหนึ่งในจำนวนนั้นคือ องค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้ดำเนินการจัดตั้งครั้งแรกในปี พ.ศ. 2499 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยให้ตราเป็นพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2499 ต่อมาในสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร จึงได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ยกเลิกสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลในยุคต้น ต่อมาภายหลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ในปี พ.ศ.2535 ได้มีกระแสเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมือง การกระจายอำนาจ และการปกครองตนเอง เป็นไปอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง มีกลุ่มองค์กรประชาธิปไตย นักวิชาการ นักการเมือง เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นในทุกรูปแบบโดยมีเหตุผลประการหนึ่งคือ การพัฒนาซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของบุคลากรภาครัฐ ในอดีตที่ผ่านมาไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และผลของการพัฒนาก็ไม่สามารถตอบสนองตรงต่อความต้องการของ

ประชาชน ดังนั้น เพื่อเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชน ในปี พ.ศ. 2537 สมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้ออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ.2537 จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นมาใหม่ โดยให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล มี งบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง อีกทั้งให้มีอำนาจในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย หรือ ทิศทางในการพัฒนาตำบลมีอำนาจในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล รวมทั้ง ให้มีอำนาจในการออกข้อบังคับตำบล เพื่อบังคับใช้กับประชาชนในเขตตำบลของท้องถิ่นตนเอง

อนาคตความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพ (Efficiency) ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ให้กับ ประชาชนในตำบลนอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสมรรถนะ (Capability) ขององค์การบริหารส่วน ตำบลในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการบริหารขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพสูงสุดแล้วปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ก็ถือเป็นปัจจัยอันสำคัญต่อ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ก่อให้เกิดผลของการพัฒนาท้องถิ่นที่ ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ก่อให้เกิดการควบคุมและการตรวจสอบ จากประชาชนต่อบุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยการปกครองนั้น ทำให้บทบาทของบุคคลที่ ดำรงตำแหน่งในองค์กรทางการเมือง จากความสำคัญของปัจจัยในการมีส่วนร่วมของประชาชนมี ผลโดยตรงต่อการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสืบเนื่อง จากการมีส่วนร่วมของประชาชน ในระดับรากหญ้าล่างสุดของประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนา การ ควบคุม และการตรวจสอบ จากประชาชนทำให้ผลการบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตามวัตถุประสงค์

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลบางเหรียญ เพื่อนำข้อมูลผลการวิจัยที่ได้ใช้ประโยชน์ ในการวางแผนพัฒนางาน ขององค์กร โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและร่วมพัฒนาชุมชน สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงทั้งยังผลให้เกิดประโยชน์ต่อการ พัฒนาท้องถิ่น สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน และสร้างความเจริญด้านการพัฒนาในทิศทาง ที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ใน ภาพรวมของประเทศต่อไป

1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ของประชาชนที่มีความแตกต่างกันในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
- ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
- ด้านการติดตามและประเมินผล

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเฉพาะในตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 13 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านคลองคล้า หมู่ที่ 2 บ้านยางหัก หมู่ที่ 3 บ้านบางเหริ่ง หมู่ที่ 4 บ้านบางเหริ่งบน หมู่ที่ 5 บ้านบางเหริ่งใต้ หมู่ที่ 6 บ้านเกาะน้ำรอบ หมู่ที่ 7 บ้านบางทิง หมู่ที่ 8 บ้านเกาะใหญ่ หมู่ที่ 9 บ้านคลองช้าง หมู่ที่ 10 บ้านโหล๊ะหนูน หมู่ที่ 11 บ้านแพรกสุวรรณ หมู่ที่ 12 บ้านโลกเมือง หมู่ที่ 13 บ้านหน้าควน จำนวน 376 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง เพื่อความโปร่งใสในการทำงานและสามารถตรวจสอบได้

1.5.3 ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

1.5.4 สามารถนำผลการศึกษาจะได้นำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางและมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งให้มากขึ้น

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมแก้ไขเพิ่มเติม

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้ ความชำนาญร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เข้าร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ประชาชนหมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผล

การที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการกำหนดความต้องการของประชาชนด้านการวางแผนและการดำเนินงาน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการและด้านการติดตามและประเมินผล

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในคำร่วมคิด ร่วมศึกษาปัญหา และความต้องการ ปรีกษาและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม โครงการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางประกอบการตัดสินใจ ในการเลือกกิจกรรม โครงการเพื่อแก้ปัญหาคความ ต้องการของชุมชน

3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการต่างๆ ตามที่ได้เสนอได้เช่น การวางมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

4. ด้านการติดตามและประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง หมายถึง หน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อปี พ.ศ. 2537

เพศ หมายถึง ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่อยู่ในพื้นที่ตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

อายุ หมายถึง ประชาชนที่มีช่วงอายุต่างๆ คือ 20-30 ปี อายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี และ อายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป ที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

อาชีพ หมายถึง ประชาชนที่ประกอบอาชีพอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าแนวความคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็น กรอบในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปกครองท้องถิ่น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานส่วนตำบล
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวคิด

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชน มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายไว้หลายประการ เช่น

โกมล ขอบชื่นชม ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า “หมายถึง กระบวนการที่ส่งเสริมให้ประชาชนในระดับท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนและการวางแผนพัฒนาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อเท็จจริงและความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ”

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบมาถึงประชาชนเอง และการที่จะสามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้วจำเป็นที่จะต้องยอมรับปรัชญาที่ว่า

¹โกมล ขอบชื่นชม, “ชุมชน : ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบทที่ก้าวหน้าและยั่งยืน”, ใน เอกสารวิจัยส่วนบุคคล ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ, 2540- 2541), หน้า 43.

มนุษย์ทุกคนต่างปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของกลุ่ม ขณะเดียวกันจะต้องยอมรับ ด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ามนุษย์นั้นสามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาสและการชี้ทางที่ถูกต้อง²

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้สรุปได้ว่า คือกระบวนการที่ รัฐทำการส่งเสริม ชักนำ สนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนทั้งส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครรูปต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่อง หนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้³

ปรัชญา เวสารัชช ได้นิยามความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นการที่ประชาชนเข้ามา เกี่ยวข้องโดยการใช้ความพยายาม หรือใช้ทรัพยากรในส่วนของคนต่อกิจกรรมซึ่งมุ่งสู่การพัฒนา ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังนี้

1. ประชาชนเข้าเกี่ยวข้องในกิจกรรมการพัฒนา

2. ผู้เข้าร่วมได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถ แรงงาน หรือ ทรัพยากรบางอย่าง เช่น เงินและวัสดุในกิจกรรมพัฒนา⁴

ทวิทอง หงส์วิวัฒน์ ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริงว่าน่าจะ หมายถึง “การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตน ในการจัดการ และควบคุม สังคมและการกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพ ทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสมาชิกของสังคมและได้ พัฒนาการเรียนรู้และภูมิปัญญาซึ่งแสดงออกในรูปของการตัดสินใจในการกำหนดชะตาชีวิตของ ตนเองอย่างเป็นทางการของตนเอง”⁵

²ยูวัฒน์ วุฒิเมธี, **หลักการพัฒนารวมชนและการพัฒนาชนบท**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ อนุเคราะห์ไทย, 2526), หน้า 20.

³ไพรัตน์ เตชะรินทร์, **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การ พัฒนาในปัจจุบันในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากา รพิมพ์, 2547), หน้า 6.

⁴ปรัชญา เวสารัชช, **การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท, รายงาน การวิจัย**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528), หน้า 60.

⁵ทวิทอง หงส์วิวัฒน์, **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์ โสภากา รพิมพ์, 2547), หน้า 6.

ทวนธง ครุฑช้อน ได้กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมในการพิจารณาตัดสินใจร่วมปฏิบัติงานทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการบริหารจัดการ”⁶

เดช กาญจนางกูร ได้ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วม “เป็นการแบ่งงานกันทำตามบทบาทและหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีการบูรณาการในด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนร่วมปฏิบัติงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการให้ประสานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นจังหวะเดียวกัน จึงจะทำให้การปฏิบัติร่วมกันสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดตามที่มีส่วนร่วมทุกคนปรารถนา”⁷

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าคือการเข้าร่วมอย่างแข็งขัน และอย่างเต็มที่ ของกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้เสียทุกขั้นตอนของโครงการหรืองานพัฒนาชนบทโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนในอำนาจการตัดสินใจ และหน้าที่ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมจะเป็นเครื่องประกันว่าสิ่งที่ผู้มีส่วนได้เสียต้องการมากที่สุดนั้นต้องการได้รับการตอบสนอง และทำให้มีความเป็นไปได้มากขึ้นว่าผู้เข้าร่วมทุกคนจะได้รับประโยชน์เสมอหน้ากัน⁸

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนในสังคมหรือชุมชนได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมของชุมชน และการดำเนินการทุกขั้นตอนในกิจกรรมต่าง ๆ โดยความสมัครใจ โดยร่วมกันคิด ร่วมดำเนินการ ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนนั้นให้ดีขึ้นอันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในอนาคต ตลอดจนการแก้ปัญหาของตนเองและชุมชน

⁶ทวนธง ครุฑช้อน, “ภาพลักษณ์องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในทัศนะของประชาชนอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 32.

⁷เดช กาญจนางกูร, **การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ**, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547), หน้า 4.

⁸วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, **การพัฒนาชนบทไทย**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531), หน้า 15.

2.1.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

ได้มีผู้ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

พรหมมน สุวรรณอินทร์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่า

1. เปิดโอกาสให้พนักงานแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ
2. เป็นการระดมสมองช่วยกันคิด ช่วยกันทำและแก้ไขปัญหาร่วมกัน
3. การตัดสินใจเกิดจากการพิจารณาแก้ไขปัญหากลุ่ม
4. เป็นการเพิ่มศักยภาพการบริหารให้มากขึ้น
5. พนักงานมีประสิทธิภาพการทำงานมากขึ้น
6. เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้เกิดขึ้นกับพนักงานได้ดีขึ้น
7. ผลสำเร็จของงานสามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรได้มาก⁹

สมคิด รัตนวงศ์ ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมจะต้องมี อิสระที่จะมีส่วนร่วมและสามารถที่จะมีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจ ต้องมีเวลา ต้องมีความสนใจ และสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทั้งสองฝ่าย และที่สำคัญต้องไม่รู้สึกรบกวนกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่หรือสถานภาพทางสังคมของตน¹⁰

ศิริกาญจน์ โกตุมภ์ กล่าวถึงแนวคิดของ เอิทซ์ ที่จำแนกความสำคัญของการมีส่วนร่วมตามลักษณะจุดเด่นไว้ 3 ด้านคือ

ด้านบริบท กล่าวถึงการมีส่วนร่วมที่ทำให้คนรู้จักสังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ด้านการปฏิบัติ คือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำให้คนในสังคมมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา

⁹พรหมมน สุวรรณอินทร์, “การมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนประกันคุณภาพการศึกษาของครู และผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดยะลา”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), 2545, หน้า 67.

¹⁰สมคิด รัตนวงศ์, “การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรมการกลุ่มเกษตรกรในภาคใต้”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2542, หน้า 25.

และด้านจิตใจ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีสิทธิในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้อง และส่งผลต่อวิถีชีวิตของตน¹¹

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการมีส่วนร่วมได้ทำให้ประชาชนได้มีการพัฒนาการรับรู้และหลุดพ้นจากการเอารัดเอาเปรียบ เป็นการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในสังคมมีการกระจายผลประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่อย่างยุติธรรม ประชาชนเป็นฝ่ายกำหนดความต้องการในการแก้ปัญหาของชุมชนด้วยตนเองซึ่งส่งผลโดยรวมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมการเมืองของประเทศ

2.1.3 ลักษณะการมีส่วนร่วม

ปราณ ตูวรรณมงคล ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมประกอบด้วยกิจกรรมใหญ่ๆ 4 ลักษณะ คือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ซึ่งสามารถอธิบายและขยายความได้ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-making) หมายถึงเป็นการเริ่มต้นของการมีส่วนร่วม ทั้งนี้จะต้องกำหนดระดับของการมีส่วนร่วม กำหนดวิธีการเข้ามามีส่วนร่วม กำหนดตัวบุคคลที่เข้ามาส่วนร่วม และกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการ อาจจะเป็นการตัดสินใจโดยคณะกรรมการของกลุ่มหรือชุมชน

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ (Participation in Implementation) โดยการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ โดยการร่วมแรงงาน ร่วมสมทบค่าใช้จ่าย ร่วมสมทบวัสดุอุปกรณ์ และร่วมในการให้ข่าวสารข้อมูลที่จำเป็น ตลอดจนเข้าร่วมโดยเป็นกรรมการที่เกี่ยวข้องในโครงการ หรือร่วมในการบริหารประสานงาน

3. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ (Participation in Benefits) คือโดยการที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนา เช่นมีรายได้เพิ่มขึ้น มีเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ มีลูก คลอง ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น หรือมีการกระจายโอกาสทางการศึกษามีจำนวนบุคลากรด้านการแพทย์ต่อประชาชนเพิ่มขึ้น หรือมีอำนาจในการปกครองเพิ่มขึ้น เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ (Participation in Evaluation) หมายถึงการประเมินผลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นไปอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ และมีอำนาจมากน้อย

¹¹ศิริกาญจน์ โกสุมภ์, “การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน”, *วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2542, หน้า 17-18.

เพียงใดในเข้าไปมีส่วนร่วม รวมถึงการประเมินโครงการโดยผ่านกระบวนการทางการเมือง หรือผ่านมวลชนต่าง ๆ¹²

สรุปได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเริ่มตั้งแต่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง

2.1.4 ระดับขั้นและเครื่องมือของการมีส่วนร่วม

การแบ่งระดับขั้นของการมีส่วนร่วมอาจแบ่งได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งวิธีการแบ่งที่นิยมใช้กันมาก และผู้วิจัยขอนำมาใช้ในรายงานการวิจัยในครั้งนี้ คือการแบ่งระดับการมีส่วนร่วมจากระดับต่ำสุดไปหาระดับสูงสุด โดยมีการแบ่งออกเป็น 6 ระดับ และจำนวนประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในแต่ละระดับจะเป็นปฏิภาคกับระดับของการมีส่วนร่วม คือ ถ้าระดับการมีส่วนร่วมต่ำ ประชาชนที่เข้าร่วมจะมาก และเมื่อระดับการมีส่วนร่วมสูงขึ้นประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมก็จะลดลงตามลำดับ

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน จากระดับต่ำไปหาระดับสูง แบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุด และง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสาร เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เช่น การแถลงข่าว จัดนิทรรศการ เป็นต้น
2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทำให้ได้ข้อมูลมากขึ้น หรือทำให้ประเมินหรือวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของโครงการได้ชัดเจนขึ้น เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการที่จะดำเนินการโครงการต่าง ๆ เป็นต้น
3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชนเป็นการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนอย่างเป็นทางการเพื่อประเมินความก้าวหน้า ระบุประเด็นหรือข้อสงสัย เช่น การจัดประชุม การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการเปิดรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

¹²ปธาน สุวรรณมงคล, การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ทศนะบางประการในเรื่องสภาพลกับการมีส่วนร่วมของชุมชน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527), หน้า

4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับการปรึกษาหารือเป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตที่กว้างมากขึ้น เป็นการร่วมกันรับผิดชอบในการวางแผนและผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ระดับการมีส่วนร่วมขั้นนี้ เหมาะสำหรับการพิจารณาประเด็นที่ยุ่ยากซับซ้อน และมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ การใช้อนุญาโตตุลาการ การเจรจาเพื่อหาทางประนีประนอมกัน เป็นต้น

5. ระดับการปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับที่ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนร่วมกันดำเนินการตามโครงการเพื่อให้เป็นไปหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

6. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วม เป็นระดับที่มีขั้นไว้สำหรับแก้ไขปัญหาคัดค้านที่เกิดขึ้น โดยใช้ประชาชนเป็นหลักในการตัดสินใจ เช่น การลงประชามติ

2.1.5 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น อาจแบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะหรือขั้นตอนการดำเนินการโครงการ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นการเข้าร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ขอบเขตของงานการรวบรวมข้อมูลที่จะใช้เป็นข้อเท็จจริง ประกอบการวิเคราะห์จัดทางเลือก ซึ่งเป็นการรับรู้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนโครงการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการหรือดำเนินการ เป็นการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ และการตัดสินใจ

3. การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ เป็นการเข้าร่วมในการจัดสรรประโยชน์หรือผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการและพิจารณาวิธีการดำเนินการ โครงการ โดยประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้องในการคิดเกณฑ์ในการประเมินและผลของกระบวนการประเมินจะกลายเป็นปัจจัยนำเข้าไปในกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนต่อไป

2.1.6 รูปแบบและลักษณะของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ได้มีผู้เสนอขั้นตอนของการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

เจมส์ คี ปันทอง ได้สรุปรูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งความต้องการชุมชน
2. มีส่วนร่วมในการวางแผนและการดำเนินการ โครงการ หรือกำหนดกิจกรรมเพื่อขจัดปัญหาและแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการชุมชน
3. มีส่วนร่วมในการลงทุน และปฏิบัติโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถ เช่น ร่วมสละแรงงาน วัสดุ เงิน และเวลา เป็นต้น
4. มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลใน โครงการหรือกิจกรรมที่ทำไว้ ตรวจสอบผลความก้าวหน้า หรือสภาพปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน เพื่อให้โครงการหรือกิจกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้¹³

วิไลพร สมบูรณ์ชัย ได้สรุปลักษณะการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการศึกษาถึงปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามผล
5. การมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา¹⁴

สุวรรณดี คงทอง ได้อธิบายสรุปถึงลักษณะการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

1. การร่วมประชุมวางแผนดำเนินการ โดยแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ
2. การร่วมดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยเสียสละกำลังแรงงาน วัสดุ กำลังเงิน หรือทรัพยากรใด ๆ
3. การร่วมรับแบ่งปันประโยชน์ คือ การร่วมในการใช้ประโยชน์ การร่วมในการติดตามผลงาน¹⁵

¹³เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง, **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร : ศักยภาพการพิมพ์, 2527), หน้า 10 .

¹⁴วิไลพร สมบูรณ์ชัย, “การมีส่วนร่วมของอาสาพัฒนาชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดลำปาง”, **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2524, หน้า 14.

¹⁵สุวรรณดี คงทอง, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนชุมชนพื้นที่อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง”, **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2536, หน้า 16.

สายสุณีย์ แฉวโนนจิว ได้สรุปลักษณะการมีส่วนร่วม ได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจดำเนินการแก้ไขปัญหา
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล
5. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม หรือ ชุมชน¹⁶

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่ารูปแบบและลักษณะของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ประกอบด้วยการร่วมคิดศึกษาค้นคว้าปัญหาและสาเหตุของปัญหา การร่วมวางแผนและตัดสินใจแก้ปัญหา การร่วมปฏิบัติตามโครงการและการร่วมติดตามประเมินผลโครงการ

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

2.2.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในหลักการ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าแล้วนำมา รวบรวม พอสรุป ได้ ดังนี้

อุทัย หิรัญโต ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน¹⁷ การบริหารจัดการเป็นรูปองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ชูศักดิ์ เทียงตรง ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจให้แก่หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการ

¹⁶สายสุณีย์ แฉวโนนจิว, “การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของบุคลากร โรงพยาบาลหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น”, **วารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2549, หน้า 27.

¹⁷อุทัย หิรัญโต, **การปกครองท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 2.

กระจายอำนาจ ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหาร ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตนที่ได้กำหนดไว้ตามกฎหมาย¹⁸

วิญญู อังคณารักษ์ ได้ให้ความหมาย การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองใน รูปลักษณะการกระจายอำนาจอย่างหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเอง เพื่อให้ ประชาชนในท้องถิ่นให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงกับ ความประสงค์ของประชาชน¹⁹ โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมทราบความต้องการของ ท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่น และย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของ ตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร

ประหยัด หงษ์ทองคำ ได้ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ²⁰ เพราะชุมชน ท้องถิ่น มิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย และมีองค์กรที่ จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่น

ประทาน คงฤทธิศึกษาการ ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นแบบการ ปกครองที่เป็นผลจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ โดยจะเกิดองค์การทำหน้าที่ ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ ถูกจัดตั้งและควบคุมจากรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนด นโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง²¹

กรมวด ทองธรรมชาติ และไพบุณย์ ช่างเรียน ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่รัฐบาลในส่วนกลางยินยอมที่จะมอบหรือกระจายอำนาจบางส่วนหรือทั้งหมดของ ตนไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการบริหารท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้การบริการแก่ประชาชน

¹⁸ชูศักดิ์ เทียงตรง, “แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารการปกครองท้องถิ่น”, ใน**เอกสาร การสอนชุดวิชาการบริหารการปกครองท้องถิ่น หน่วยที่ 1-7**. (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546), หน้า 426.

¹⁹วิญญู อังคณารักษ์, “แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น”, **เอกสาร ประกอบการบรรยาย**, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2519), หน้า 4.

²⁰ประหยัด หงษ์ทองคำ, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 16.

²¹ประทาน คงฤทธิศึกษาการ, **การปกครองท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์, 2525), หน้า 7.

เป็นไปด้วยความรวดเร็ว สะดวก และมีประสิทธิภาพ โดยใช้งบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง แต่รัฐบาลในส่วนกลางยังอาจสงวนอำนาจบางอย่างในการตัดสินใจไว้²²

2.2.2 หลักการปกครองท้องถิ่น

หลักการปกครองท้องถิ่น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายให้เห็นถึงสาระสำคัญ ถึงประโยชน์ที่คนในชุมชนพึงจะได้รับ ตามหลักการกระจายอำนาจ ในด้านการบริหาร การปกครอง ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล และด้านอื่น ๆ อีกทั้งต้องมีอิสระในการตัดสินใจ ตามความเหมาะสมด้วย

ประหยัด หงษ์ทองคำ ได้อธิบายถึงความหมายหลักการปกครองท้องถิ่นในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้²³

1) การปกครองท้องถิ่นนั้น หมายถึง การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้น อาจจะมีลักษณะแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยงาน หรือองค์การปกครองท้องถิ่นของไทยแบบนครหลวง แบบเทศบาล แบบสุขาภิบาลหรือแบบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มีลักษณะแตกต่างกัน โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

2) การปกครองชุมชนที่เรียกว่า เป็นการปกครองท้องถิ่นนั้น องค์การปกครองท้องถิ่น จะต้องใช้อำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม หมายความว่าอำนาจขององค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การอย่างแท้จริง ถ้าองค์การปกครองท้องถิ่นมีอำนาจน้อยเกินไปก็ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและท้องถิ่นได้สมเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่น ในทางกลับกันถ้าองค์การปกครองท้องถิ่นมีอำนาจมากเกินไป จนไม่มีขอบเขตอะไรมาจำกัดได้ องค์การปกครองท้องถิ่นก็จะมีสภาพเป็นรัฐที่มีอำนาจธิปไตยอันมีผลทำให้ประเทศหรือรัฐก็จะมีสภาพแตกแยกเป็นรัฐเล็กกรัฐน้อยดำเนินการปกครองและทำหน้าที่ทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเองภายในชุมชนนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น ขอบเขตความสามารถที่ท้องถิ่นจะทำได้ เพราะข้อจำกัดของท้องถิ่นนั่นเองเรื่องอำนาจอิสระของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมทั้งความใจกว้างของรัฐบาลกลาง ในการที่จะพิจารณากระจายอำนาจให้ องค์การปกครองท้องถิ่นมากน้อยแค่ไหนจึงเหมาะสมประกอบด้วย

²² กระมล ทองธรรมชาติ และไพบุลย์ ช่างเขียน, **การปกครองท้องถิ่นของไทย**, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2532), หน้า 8.

²³ ประหยัด หงษ์ทองคำ, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 19.

3) องค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายนี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกันคือ

ประการแรก องค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อให้บังคับแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

ประการที่สอง เป็นสิทธิที่สำคัญและเป็นหัวใจของการดำเนินงานขององค์การปกครองท้องถิ่นก็คือสิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4) องค์การที่จำเป็นในการปกครองตนเองของท้องถิ่น โดยทั่วไปแล้วแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายด้วยกัน คือ องค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลก็มีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในรูปนครหลวงกรุงเทพมหานครก็มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น ในต่างประเทศ บางประเทศเขาจัดองค์การออกเป็น 3 ฝ่าย คือ นอกจากองค์การฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติแล้วยังมีองค์การฝ่ายตุลาการของท้องถิ่นอีกด้วย กล่าวคือ ในแต่ละท้องถิ่นจะมีศาลท้องถิ่น หัวใจสำคัญอยู่ที่เจ้าหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นตามหลักการและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารท้องถิ่น

5) ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชนเป็นหัวใจที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปท้องถิ่นของประชาชนอาจทำได้หลายแบบ หลายระดับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความสามารถความเสถียรของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ แต่ละคนเป็นสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจมีส่วนร่วมเฉพาะการใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่นเท่านั้น ประชาชนบางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้าฟังการประชุมสภาท้องถิ่น รวมทั้งเอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่หรือการบริหารงานของตัวแทนของตนในองค์การปกครองท้องถิ่นว่ารับผิดชอบต่อความเจริญก้าวหน้าและผลประโยชน์ของประชาชนและท้องถิ่นมากน้อยแค่ไหน เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบพิจารณาเลือกตั้งครั้งต่อไป หรือประชาชนบางคนอาจมีความสนใจในกิจการของท้องถิ่นมาก มีความเสถียรสูง มีความตั้งใจจริงที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นด้วยตนเอง ก็อาจสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนตัดสินใจเลือกเข้าไปรับผิดชอบในกิจการของท้องถิ่นโดยตรงก็อาจทำได้การเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของการปกครองตนเองในท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้น

นอกจากจะมีผลดีในด้านที่ต้องการให้องค์การปกครองท้องถิ่นบริหารงานโดยบุคคลที่ประชาชนในท้องถิ่นเขาเห็นชอบด้วยแล้ว ยังเป็นผลดีในข้อที่ว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นจะบริหารงานในหน้าที่ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ และภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างใกล้ชิด มิใช่โดยการสั่งการหรือการบังคับบัญชาจากรัฐบาลกลางการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน กิจการปกครองท้องถิ่นอย่างกว้างขวางยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในกลไกการปกครองระบอบประชาธิปไตยเกิดความสำนึกในความสำคัญของสิทธิเสรีภาพทางการเมืองของตน ตลอดจนเกิดความตื่นตัวที่จะใช้สิทธิทางการเมือง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความรับผิดชอบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมอีกด้วย

2.2.3 ประโยชน์ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

ประธาน คงฤทธิศึกษากร ได้กล่าวถึงประโยชน์หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยหลักการแล้วจะมีประโยชน์²⁴ ดังนี้ คือ

1) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล การแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เป็นสิ่งที่มองเห็นได้ชัดว่า การที่รัฐบาลจะบริหารประเทศ ก็จำเป็นต้องอาศัยงบประมาณเป็นหลัก และหากงบประมาณจำกัด แต่ภารกิจที่จะต้องดำเนินการให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ และเมื่อเป็นเช่นนี้ หากมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ก็จะมีรายได้ มีงบประมาณของตนก็พอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล ภาระในเรื่องนี้ เป็นการแบ่งเบาภาระทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาจะดำเนินการ

2) เพื่อเป็นการสนองตอบต่อความต้องการของคนในท้องถิ่น การปกครองประเทศนั้น เฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล เช่น สหรัฐอเมริกา แบ่งเป็นมลรัฐต่าง ๆ การปกครองของสหรัฐจึงได้กระจายอำนาจให้มลรัฐต่าง ๆ (State) หน่วยการปกครองที่จะสนองตอบความต้องการหรือสัมผัสกับประชาชนมากที่สุดก็คือหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั่นเอง

ที่กล่าวว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้ ก็เพราะหน่วยการปกครองทั้งสองนี้จะมีการเลือกตั้งและโดยวิธีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารก็ย่อมมาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นเมื่อความประสงค์ของประชาชนมีอย่างไรเขาก็อาจแสดงความต้องการได้เสมอ การปกครองท้องถิ่นจึงถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองที่สนองตอบความต้องการ และทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองได้

²⁴ประธาน คงฤทธิศึกษากร, **การปกครองท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2526), หน้า 11.

3) เป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นการปกครองตนเองของแต่ละชุมชนนั้น เป็นที่ตระหนักว่าแต่ละท้องถิ่นจะได้มีโอกาสในการกำหนดนโยบาย และการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ และในบรรดานโยบายดังกล่าวนั้น แน่นนอนย่อมเป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นที่จะให้ได้มาซึ่งความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นเป็นที่ตั้ง ทุกคนก็ต้องการให้ท้องถิ่นของตนเจริญ บ้านเมืองมีฐานะดี มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายและโดยนัยนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมมีภาระอันสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งกล่าวโดยตรงแล้วการปกครองท้องถิ่นย่อมจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้

4) เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการเมืองสำหรับประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศกำลังพัฒนา (Developing Countries)ทั้งหลาย การปกครองท้องถิ่นจะเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์สำคัญที่จะพัฒนาทางการเมืองได้ การพัฒนาทางการเมืองดังกล่าวนี้ หมายถึง การที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจในระบบการเมือง รู้ถึงการเข้ามามีบทบาทหรือส่วนร่วมทางการเมือง (Participation) ทั้งนี้ก็โดยที่ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการเลือกตั้ง มีระบบพรรคการเมืองระดับท้องถิ่น มีการต่อสู้และการแข่งขันทางการเมือง ตามวิถีทางและตามกติกา (Rule of the Game) ในที่สุดจะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระบบการปกครองตนเอง เข้าใจถึงหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ เข้าใจถึงหน้าที่ฝ่ายบริหาร เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เข้าใจถึงคุณค่าของการควบคุมโดยประชาชน ในที่สุดก็จะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้

การปกครองท้องถิ่นช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในทางการเมืองนี้ก็คือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยให้กับประชาชน (School of Democracy) นั้นเอง

ประธาน คงฤทธิศึกษากร ได้กล่าวถึงปัญหาหรือข้อควรพิจารณาอันเนื่องมาจากระบบการปกครองท้องถิ่นดังนี้²⁵

1) ถ้ารัฐบาลไม่กำหนดมาตรฐานของงาน (Fixing Standard) ให้กับรัฐบาลหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นดีเพียงพอแล้ว อาจเกิดปัญหาความเจริญของแต่ละท้องถิ่น ไม่ทัดเทียมกันได้ เช่น การกำหนดมาตรฐานของถนน กำหนดมาตรฐานอาคาร สิ่งก่อสร้าง มาตรฐานการศึกษา อนามัย ตลอดจนบริการต่าง ๆ และเมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้เกิดเป็นปัญหาในการให้บริการประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ที่ต่างมาตรฐานกันได้

²⁵ประธาน คงฤทธิศึกษากร, “การกระจายอำนาจการปกครอง”, **เทศาภิบาล**, ปีที่ 98 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2537) : 77.

2) ถ้ารัฐบาลไม่ควบคุมระบบผังเมือง (City Planning) ให้ดีพอจะทำให้ความเจริญของชุมชนต่าง ๆ ไม่เป็นระเบียบ ขนาดลักษณะของความสวยงามของบ้านเมือง อาจจะมีการอนุญาตให้มีการปลูกสร้างอาคารกันตามยถากรรม ทำให้เมืองขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ขนาดพื้นที่สีเขียว (Green Area) ดังนั้น เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของเมืองในลักษณะของการขาดความเป็นระเบียบและความสวยงาม รัฐบาลกลางจึงจำเป็นต้องควบคุมระบบผังเมือง ผังบริเวณหรือผังเฉพาะของแต่ละชุมชนให้ดี

3) หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น ควรพิจารณาถึง สภาพท้องถิ่นที่มีฐานความพร้อมที่จะเป็นได้ ไม่ควรจัดตั้งขึ้นอย่างพร่ำเพรื่อ จะทำให้เกิดภาระแก่รัฐบาลในการอุ้มชูและแก้ไขปัญหาให้กับท้องถิ่นแทนที่จะเป็นการลดภาระแก่รัฐบาล และไม่เพียงแต่เท่านั้นยังอาจจะเกิดปัญหาในการช้อนและซ้ำของการจัดตั้งหน่วยงานได้

4) ตามรูปแบบการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นระบบการเมืองแต่ในสภาพของการเมือง ถ้าขาดคุณธรรมหรือจริยธรรมทางการเมือง (Political Ethics) คงเกิดปัญหาของการแก่งแย่งแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ ระหว่างคนในท้องถิ่นที่เข้าไปมีบทบาททางการเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ เองประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง อาจเกิดปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างหน่วยการปกครองท้องถิ่น และรัฐบาลกลางขึ้นมาได้ในรูปแบบของการเมืองและผลประโยชน์ เช่นการแตกต่างระหว่างพรรคการเมืองของรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง ดังนั้นการแก้ไขปัญหาจึงควรกำหนดโครงสร้างรูปแบบ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครอง และรัฐบาลกลางให้เหมาะสมมิให้เกิดปัญหาขัดแย้งกันแก่งแย่งกันได้โดยไม่จำเป็น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติในส่วนรวมได้

สรุปหลักการสำคัญของการให้อำนาจแก่ประชาชนปกครองตนเองที่เป็นระบบการปกครองท้องถิ่นนั้น ประกอบด้วย

1. ต้องจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้น ได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเองด้วยการเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่น
2. ต้องมีองค์กรที่สำคัญซึ่งหมายถึง สภาท้องถิ่น (Local Council) เพื่อเป็นสถาบันในการที่จะแสดงถึงเจตจำนงของคนในท้องถิ่น
3. ต้องมีเขตพื้นที่ (Territory) ในการบริหารและความรับผิดชอบที่มีหน้าที่กำหนดไว้ให้ โดยกฎหมายและเขตพื้นที่นี้ต้องสอดคล้องกับงบประมาณหรือรายได้เพื่อการบริหารการปกครองตนเองอย่างเพียงพอ
4. ต้องให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้น เพื่อการบริหารปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ มีสภาพนิติบุคคล (Juristic Person) เพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง

5. ต้องให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นมีรายได้ (Revenue) และมีอำนาจในการจัดหางบประมาณ (Budget) เพื่อการบริหารงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้

6. ต้องไม่ให้นโยบายการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ต้องอยู่ในสายการบังคับบัญชาหรืออยู่ภายใต้อำนาจการปกครอง บังคับบัญชาของนโยบายการปกครองทางราชการหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อควมมีอิสระในการปกครองตนเอง (Autonomy) แต่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องอยู่ในการควบคุมหรือการกำหนดดูแลของรัฐ จะปลอดจากการควบคุมของรัฐไม่ได้

7. ต้องมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อให้มีอำนาจบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย (Law Enforcement) ของท้องถิ่น และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ แต่ข้อบัญญัติของท้องถิ่นจะขัดหรือละเมิดบทบัญญัติหรือกฎหมายของรัฐมิได้

8. ต้องให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและจะต้องได้รับการสนับสนุน (Support) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น²⁶

2.2.4 หน้าที่รับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

เมื่อรัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้วองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนและท้องถิ่น ทั้งนี้หลักการที่จะกำหนดว่าหน้าที่ใดควรมีองค์กรปกครองท้องถิ่นใดรับผิดชอบ จะต้องคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. การพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ เพราะในท้องถิ่นหลายแห่งประสบปัญหาการขาดงบประมาณ ไม่สามารถดำเนินงานตามหน้าที่รับผิดชอบที่กว้างขวางเกินกำลังของตน

2. การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสำคัญของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพราะกำลังคนและเครื่องมือเครื่องใช้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นให้ได้ดีถึง

3. หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากกิจการนั้นเกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบาย หรือรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น การศึกษา หรือการรักษาพยาบาล เป็นต้น

ลักษณะการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับไปดำเนินการนั้นกระทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 78.

1. บัญญัติไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติเป็นการทั่วไป ทั้งนี้เพื่อต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือความคล้ายคลึงกัน เช่น การบัญญัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งมีหน้าที่ที่ต้องกระทำและหน้าที่ที่สามารถเลือกกระทำได้

2. บัญญัติไว้ในกฎหมายเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่นในลักษณะนี้ รัฐบาลจะตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบขึ้นมาพร้อม ๆ กับกฎหมายนั้น เช่น การตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ที่ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ชัดเจน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2.3.1 ความเป็นมา

แนวความคิดในการจัดการปกครองท้องถิ่นแบบองค์การบริหารส่วนตำบล เกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2499 ภายหลังจาก จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางกลับจากการเยือนประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและอเมริกา ได้พิจารณาเห็นว่าการบริหารท้องถิ่นของทุกประเทศ ราษฎรมีส่วนสำคัญในการบริหารงานท้องถิ่นของตนเองแม้ว่าการจัดรูปแบบการปกครองของแต่ละประเทศจะแตกต่างกันบ้างก็ตาม แต่หลักการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองมีอยู่ทั่วไปและกว้างขวาง เพื่อจะเป็นแนวทางที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยได้อย่างสมบูรณ์ และความตั้งใจที่จะส่งเสริมความเจริญของท้องถิ่นให้สำเร็จรวดเร็วขึ้น จึงได้มีการเตรียมการเพื่อรองรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีขึ้น เพื่อให้ประชาชนทุกท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางตามเจตนารมณ์ดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2500 รัฐบาลได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2500 รัฐบาลได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ตำบลที่ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์ คือ ฐานะเป็นนิติบุคคล มีรายได้ รายจ่ายของตนเอง สามารถดำเนินกิจการส่วนตำบลได้อย่างอิสระ องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2499 มีโครงสร้างองค์กร แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สภาตำบล ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรในหมู่บ้านเลือกตั้งขึ้นหมู่บ้านละ 1 คน กำหนด และผู้ใหญ่บ้านทุกคนในตำบลเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง การเลือกตั้งให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้ง สมาชิกสภาตำบลอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี

2. คณะกรรมการ ประกอบด้วย กำหนดท้องที่เป็นประธาน แพทย์ประจำตำบล และผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากครูใหญ่โรงเรียนในตำบล หรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน 5 คน คณะกรรมการตำบลมีหน้าที่ดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินกิจการของตำบล โดยมีประธานคณะกรรมการตำบลเป็นหัวหน้า

หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 มาตรา 46 ได้แก่ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ป้องกันและรักษาโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษาและการทำมาหากินของราษฎร ให้มีสถานที่ประชุมและส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ศิลธรรม และสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประสบปัญหาต่าง ๆ หลายประการ จึงถูกยกเลิกโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 หลังจากนั้นประเทศไทยก็ไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับตำบลอีก จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 เมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครองที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

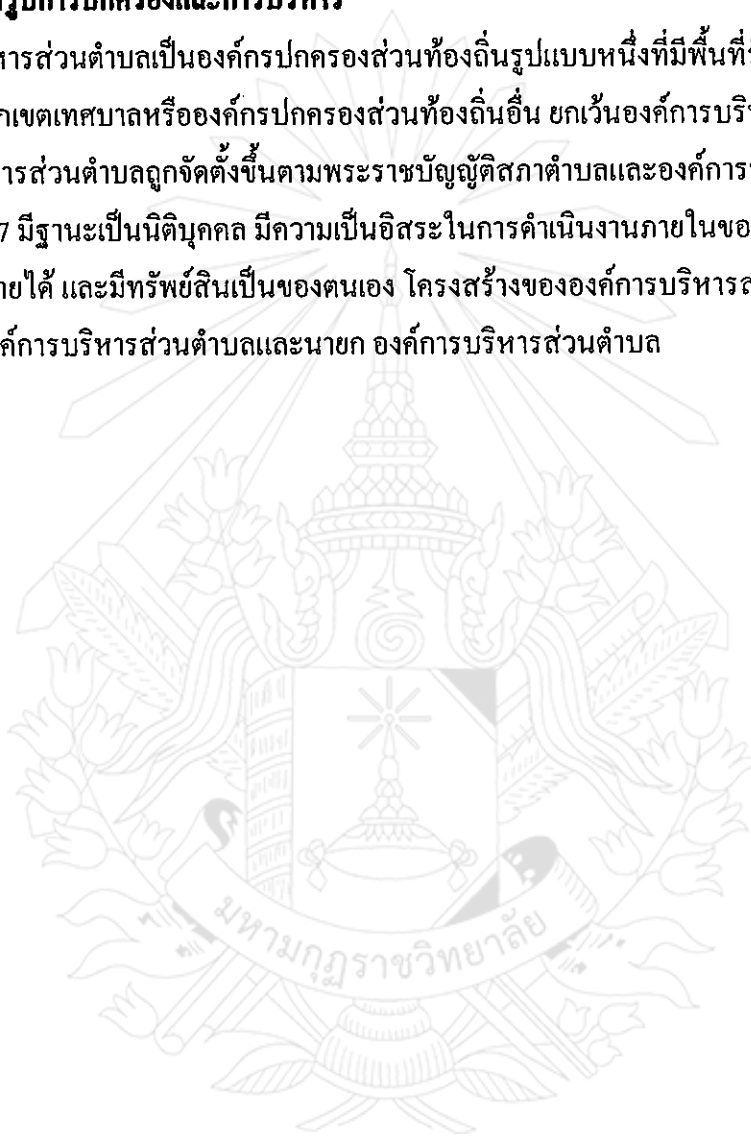
กระทรวงมหาดไทย จึงได้มีคำสั่งที่ 802/2535 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2535 และคำสั่งที่ 816/2535 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เพื่อศึกษา ปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น และในเวลาต่อมารัฐบาลได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 2628/2535 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535 แต่งตั้ง “คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น” เพื่อทำการศึกษาและพิจารณาปรับปรุงสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 พบว่าสภาตำบลได้จัดตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้ไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารของสภาตำบลเสียใหม่ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากขึ้น รวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ดังนั้นเมื่อรัฐสภาได้มีมติผ่านร่างกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีผลใช้บังคับเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาพ้นกำหนดไปแล้ว 90 วัน ทำให้ในเวลาต่อมาได้มีการยกเลิก

สภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ทั้งหมด แต่ให้บรรดาคณะกรรมการสภาตำบลที่มีอยู่ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็น “สภาตำบล” ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล

2.3.2 การจัดรูปการปกครองและการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด มีรายได้ และมีทรัพย์สินเป็นของตนเอง โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายก องค์การบริหารส่วนตำบล



โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

องค์การบริหารส่วนตำบล

สภา อบต.

- สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง หมู่บ้าน 2 คน
- อบต.ใดมี 1 หมู่บ้าน ให้เลือกสมาชิก สภาอบต. ได้ 6 คน
- อบต.ใดมี 2 หมู่บ้าน ให้เลือกสมาชิกสภา อบต. ได้หมู่บ้านละ 3 คน (สภา อบต. มีกำหนดคราวละ 4 ปี)
- เลขาธิการสภา อบต. เลือกจาก ปลัด อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. ตามมติสภา

นายก อบต.

- นายก อบต.มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
- นายก อบต.อาจแต่งตั้งรองนายก อบต. ซึ่งมีใช้สมาชิก อบต.เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของ อบต. ได้ไม่เกิน 2 คน
- นายก อบต.อาจแต่งตั้งเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภา อบต. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ฝ่ายประจำ

พนักงานส่วนตำบล

- ปลัด อบต.
- หัวหน้าส่วนต่าง ๆ
- ลูกจ้าง อบต.

จากโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าการปฏิบัติงานแบ่งออกเป็น 2 ส่วน 3 ฝ่าย ดังนี้

ส่วนที่ 1 กลุ่มข้าราชการการเมือง ประกอบด้วย ฝ่ายสภา (ฝ่ายนิติบัญญัติ) และฝ่ายนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ฝ่ายบริหาร)

ส่วนที่ 2 กลุ่มข้าราชการประจำที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เรียกว่าพนักงานส่วนตำบล ประกอบด้วย สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธาโดยงานในส่วนต่าง ๆ อยู่ภายใต้การควบคุมและบังคับบัญชาของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.3 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.3.4 อำนาจหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 59 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

2.3.5 อำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีความเป็นอิสระในระดับหนึ่งในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าความสำเร็จของการพัฒนาจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น

2.3.6 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นสามารถแบ่งแยกได้ 2 ประเภท คือ

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมไปถึงเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้ต้องกระทำ²⁷ ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร
- และองค์การบริหารส่วนตำบลอาจเลือกกระทำกิจการใด ๆ ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ได้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

²⁷ มลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, **รวมกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. 2546**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิชการพิมพ์ จำกัด, 2547), หน้า 83.

4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

2.3.7 ขอบเขตในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหน้าที่หลักในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมซึ่งกฎหมายบังคับให้ทำหน้าที่ที่อาจทำได้เหมือนกับเทศบาล ฉะนั้น ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ องค์การบริหารส่วนตำบล ย่อมมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ดังนี้

2.3.8 การออกข้อบัญญัติตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล อาจออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล ออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่กฎหมายห้ามมิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท

สำหรับการดำเนินกิจการนอกเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หาก มีความจำเป็น และประสงค์จะทำกิจกรรมนอกพื้นที่ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแล้วก็อาจจะทำกิจกรรมนอกเขตได้ นอกจากนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจร่วมมือกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการการส่วนท้องถิ่นอื่น ในการทำกิจกรรมร่วมกันได้ ทั้งนี้ การทำกิจกรรมนอกเขตหรือทำกิจการร่วมกันนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องด้วย

2.4 ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเนื้อที่ประมาณ 69.97 ตารางกิโลเมตร (43,371 ไร่) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอควนเนียง ประมาณ 8 กิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรัตภูมิ อำเภอควนเนียง

ทิศใต้ จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางกล่ำ อำเภอบางกล่ำ

ทิศตะวันออก จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางกล่ำ อำเภอบางกล่ำ

ทิศตะวันตก จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง และที่ราบลุ่ม มีการปลูกยางพารา ทำการเกษตรกรรม มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีพื้นที่บางส่วนติดกับทะเลสาบสงขลา เหมาะสำหรับการทำประมงชายฝั่ง และเหมาะสำหรับพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง มีหมู่บ้าน 13 หมู่บ้าน มีครัวเรือนทั้ง 2,053 ครัวเรือน ประชากร 8,806 คน แยกเป็นชาย 4,264 คน หญิง 4,542 คน

1. สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเป็นหลัก เช่น การปลูกยางพารา, ปลูกผัก, ทำนาข้าวมีประมาณ 1,453 ครัวเรือน รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง มีประมาณ 428 ครัวเรือน อาชีพค้าขาย 72 ครัวเรือน

2. สภาพทางสังคม

การบริการด้านการศึกษา มีดังต่อไปนี้ โรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 1 แห่ง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 8 แห่ง ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา มีดังต่อไปนี้ วัด 6 แห่ง ที่พักสงฆ์ 3 แห่ง

การบริการด้านสาธารณสุข มีดังต่อไปนี้ สถานีอนามัยประจำตำบล 2 แห่ง ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน 13 แห่ง

การบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีดังต่อไปนี้ ที่ทำการตำรวจชุมชนตำบล 2 แห่ง

3. การบริการพื้นฐาน

การคมนาคม : เส้นทางคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง มีถนนสายหลักสามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวก มีถนนลาดยางและถนนลูกรังสายหลักและสายย่อย ดังนี้ ถนนลาดยาง 7 สาย ถนนคอนกรีต 8 สาย ถนนลูกรัง 60 สาย

การโทรคมนาคม มีดังต่อไปนี้ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ 26 แห่ง หอกระจายข่าว 13 แห่ง การไฟฟ้า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยงมีไฟฟ้าใช้ทั้ง 13 หมู่บ้าน แหล่งน้ำธรรมชาติ มีดังต่อไปนี้ คลอง 5 สาย ห้วย 7 สาย หนอง 8 แห่ง แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีดังต่อไปนี้ ฝาย 7 แห่ง บ่อน้ำตื้น 21 บ่อ บ่อบาดาล 25 บ่อ สระน้ำ 9 แห่ง ทำนบ 1 แห่ง ผนังกั้นน้ำ 13 แห่ง

4. ข้อมูลอื่น ๆ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง

- พื้นที่ติดกับทะเลสาบสงขลา ประมาณ 5 กิโลเมตร
- พื้นที่ป่าสงวน ประมาณ 14,000 ไร่

มวลชนจัดตั้ง มีดังต่อไปนี้ ผู้รักษาความสงบภายในหมู่บ้าน 1 รุ่น จำนวน 18 คน ลูกเสือชาวบ้าน 1 รุ่น จำนวน 86 คน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน 1 รุ่น จำนวน 86 คน ไทยอาสาป้องกันชาติ 1 รุ่น จำนวน 33 คน

5. ศักยภาพในตำบล

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวนบุคลากร มีดังต่อไปนี้ พนักงาน/เจ้าหน้าที่ 10 คน คณะผู้บริหาร/สมาชิก 26 คน

6. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. การรวมกลุ่มของประชาชน

- กลุ่ม อสม. 13 กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์ 11 กลุ่ม
- กลุ่มแม่บ้าน 13 กลุ่ม
- กลุ่มประกอบอาชีพเสริม 9 กลุ่ม
- กลุ่มเกษตร 7 กลุ่ม

2. จุดเด่นของพื้นที่

- สภาพภูมิประเทศเหมาะสำหรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- เป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงทางด้านเกษตร
- มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลสาบสงขลา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

อารีณา มะหะหมัด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าไม้จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีพฤติกรรมด้านความสนใจในการบริหารงานของเทศบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมได้เสียกับเทศบาล การเป็นสมาชิกกลุ่ม ความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนตามลำดับ²⁸

เรวัตร กนกวิรุฬห์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ จำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับสูง กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารส่วนตำบลในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ความแตกต่างระหว่างอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานแตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างเพศ และสถานภาพการสมรสไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล²⁹

ศารุข น้อยใจบุญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาบ้านสาวชะโงก หมู่ที่ 1 ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า “โดยภาพรวมและในรายด้านแล้วประชาชนบ้านสาวชะโงกมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในด้านการชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมเป็นอันดับหนึ่ง ด้านการจัดทำแผนพัฒนา อบต. เป็นอันดับสอง ด้านการเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. เป็นอันดับสาม และด้านการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอันดับสุดท้าย ส่วน

²⁸อารีณา มะหะหมัด, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี”, **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2550, 89 หน้า.

²⁹เรวัตร กนกวิรุฬห์, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี”, **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2550, 76 หน้า.

ปัญหาอุปสรรคของประชาชนมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องไม่มีเวลาเนื่องจากประกอบอาชีพเป็นอันดับหนึ่ง ในเรื่องไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นประจำเป็นอันดับสอง ในเรื่องสุขภาพไม่แข็งแรงเป็นอันดับสาม และในเรื่องความคิดเห็นว่าตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงไม่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นอันดับสุดท้าย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย องค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงกควรจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลและควรพิจารณาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่ว่างจากการประกอบอาชีพแล้ว ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ในเชิงคุณภาพแบบเจาะลึกและควรศึกษาจากประชากรที่อาศัยอยู่ในบ้านคลองบ้านหมู หมู่ที่ 6 ซึ่งบ้านคลองบ้านหมูมีลักษณะที่แตกต่างจากบ้านสาวชะโงกอยู่หลายประการด้วยกันเพื่อจะได้เปรียบเทียบดูความแตกต่างของระหว่าง 2 หมู่บ้านด้วย”³⁰

จรัสศักดิ์ ลีใจเจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า 1) โครงการหรือกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ โครงการพื้นฐาน รองลงมาเป็นโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ โครงการหรือกิจกรรมประเภทอื่นๆ โดยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะของการแสดงความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ มากที่สุด รองลงมาเป็นการได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรม 2) การเข้าไปมีส่วนร่วม จะเป็นไปโดยสมัครใจมากกว่าถูกผู้อื่นชักชวน ส่วนรูปแบบของการมีส่วนร่วม นั้น จะเข้าร่วมโดยผ่านตัวแทน คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกกลุ่มต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน 3) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้เข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง 4) สาเหตุของการไม่เข้าไปมีส่วนร่วม นั้น เพราะมีตัวแทนอยู่แล้ว นอกจากนี้ คือ ไม่เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล³¹

³⁰สาโรช น้อยใจบุญ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาบ้านสาวชะโงก หมู่ที่ 1 ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2547, 154 หน้า.

³¹จรัสศักดิ์ ลีใจเจริญ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, 83 หน้า.

ศุภาพ ศรีเมือง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล : ศึกษากรณีตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการของประชาชนในตำบลพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง

การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในระดับมาก คือ กลุ่มตัวอย่าง 160 คน อยู่ในระดับมาก

การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ พบว่าการมีส่วนร่วมรับประโยชน์จะอยู่ระดับปานกลาง

การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล พบว่าการมีส่วนร่วมจะอยู่ในระดับปานกลาง³²

คุณิตา แก้วสมบุรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมด้านร่วมคิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนกึ่งหนึ่งมีส่วนร่วมด้านร่วมคิดในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมามีส่วนร่วมในระดับสูง และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 20.2 ตามลำดับ

2. การมีส่วนร่วมด้านร่วมตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนกึ่งหนึ่งมีส่วนร่วมด้านร่วมตัดสินใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.9 รองลงมามีส่วนร่วมในระดับต่ำ และในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 22.2 ตามลำดับ

3. การมีส่วนร่วมปฏิบัติการตามโครงการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมด้านร่วมปฏิบัติการตามโครงการ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมามีส่วนร่วมในระดับสูง และในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ 16.6 ตามลำดับ

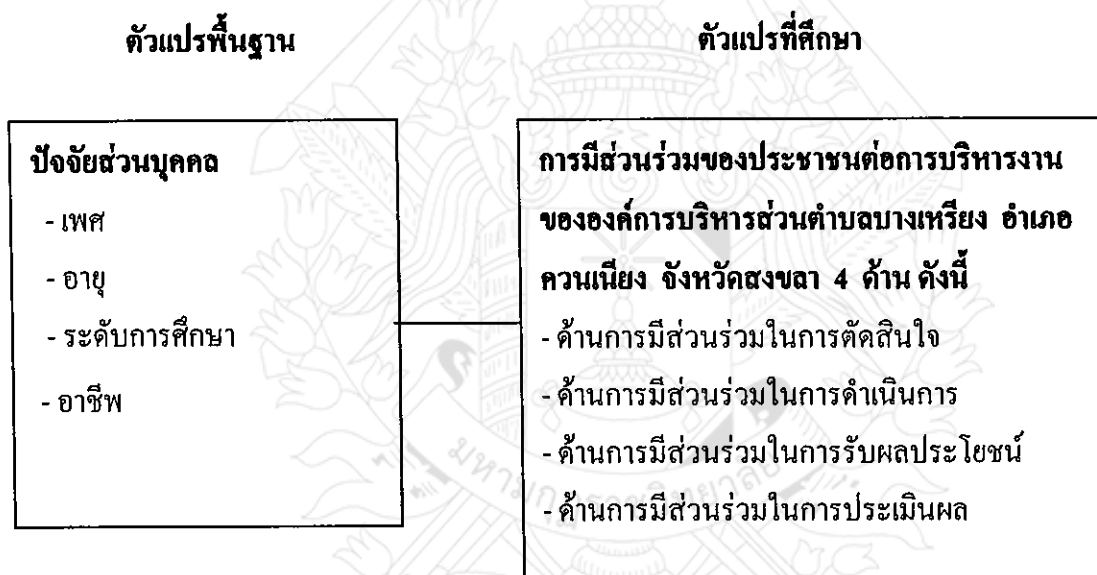
4. การมีส่วนร่วมด้านร่วมติดตามและประเมินผล พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุดมีส่วนร่วมด้านร่วมติดตามและประเมินผลในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมามีส่วนร่วมในระดับสูง และในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ 19.6 ตามลำดับ

³²ศุภาพ ศรีเมือง ,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล : ศึกษากรณีตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 25.14, 81หน้า.

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลกับการมีส่วนร่วมพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา รายได้ ต่างกันมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาตำบลแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศและอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาตำบลไม่แตกต่างกัน³³

2.6 สรุปกรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย ในเรื่อง ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยได้นำแนวคิดของ **ปธาน ตูวรรณมงคล** ที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมไว้ 4 ลักษณะ คือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้



³³คูสิตา แก้วสมบุญ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา” ,**วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), 2: 45, 122 หน้า.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบท้องถิ่น และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลตามหัวข้อดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 13 หมู่บ้าน จำนวน 6,698 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane¹ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 376 คน

¹ชานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์ พริ้นท์, 2550), หน้า 49

3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการลงพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง แจกแบบสอบถามไปตามหมู่บ้านต่างๆ พบบุคคลใดก็ตามที่เจอเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยมิได้เจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งแบ่งข้อคำถามเป็น 3 ชั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบมีคำตอบให้เลือก โดยสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

3.4 วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างตามกรอบที่จะศึกษาโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้ คือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับกรอบที่กำหนดไว้

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมตามแนวทางการสร้างเครื่องมือ
2. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีสถานภาพเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.89

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของครัวเรือน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยมีรายละเอียดและขั้นตอนที่สำคัญคือ

3.5.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นำเรียนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งรวบรวมข้อมูลจาก ตำรา เอกสารวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5.3 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยแจกแบบสอบถามให้กับหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนของครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วเปรียบเทียบ

กับเกณฑ์แปลความหมายของเบสต์ (Best) โดยการจัดระดับเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ดังนั้นแต่ละระดับจะมีช่วงของคะแนนเท่ากับ 1.33 คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 – 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.66 หมายถึง มีส่วนร่วมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อย

3.6.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งโดย

- ทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า T-test

- ทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One Way Anova ในการทดสอบค่า F-test และในกรณีพบว่ามีค่าแตกต่างกัน จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe

3.6.4 วิเคราะห์ ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยการรวบรวมข้อมูลที่ได้แล้วนำมาจัดเป็นกลุ่ม และหาค่าความถี่

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา มีดังนี้

1) การแจกแจงความถี่ โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ

ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ สูตร³

²รุ่งโรจน์ สิริโปรมาณนท์, “ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการ กรณีศึกษา บริษัท สงขลาเอ็กซ์เพรส จำกัด”, **วารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์), 2546, หน้า 24.

³รานินทร์ ศิลป์จารุ, **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**, อ่างแล้ว, หน้า 152.

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

X คือ จำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2) การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยการหาค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย (mean) โดยใช้สูตร⁴

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนประชากร

3) การวัดการกระจายของข้อมูล โดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร⁵

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 สถิติอ้างอิง ใช้สถิติอ้างอิงแบบมีพารามิเตอร์ นำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ได้แก่ t-test และ F-test

1) การทดสอบ t ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ t-test เนื่องจาก $n > 30$ จึงใช้สูตร⁶

⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 153.

⁵เรื่องเดียวกัน, หน้า 169.

⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 179.

$$z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ z แทน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
- \bar{x}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- \bar{x}_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- S_2^2 แทน ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2) ทดสอบเอฟ (F - test) ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One - Way Anova) โดยใช้สูตร⁷

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของกลุ่ม
- MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
- MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

⁷เรื่องเดียวกัน, หน้า 195.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบาง
เหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
t value	แทน	t distribution เปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 ตัวแปร
F value	แทน	F distribution เปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 3 ตัวแปรขึ้นไป
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตาราง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา ตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	217	57.71
หญิง	159	42.29
รวม	376	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 57.71 และ เป็นเพศหญิง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 42.29

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	92	24.47
31- 40 ปี	151	40.16
41 - 50 ปี	91	24.20
51 ปีขึ้นไป	42	11.17
รวม	376	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 40.16 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.47 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 ส่วนอายุ 51 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.17

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	143	38.03
มัธยมศึกษาตอนต้น	17	4.52
มัธยมศึกษาตอนปลาย	67	17.82
อนุปริญญา	87	23.14
ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	62	16.49
รวม	376	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 143 คนคิดเป็นร้อยละ 38.03 รองลงมาจบการศึกษาในระดับอนุปริญญา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.14 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.49 และ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.52

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	219	58.24
รับจ้าง/ค้าขาย	114	30.32
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	8	2.13
พนักงานบริษัท	8	2.13
อื่น ๆ	27	7.18
รวม	376	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรรม มีจำนวนอย่างละ 219 คน คิดเป็นร้อยละ 58.24 รองลงมามีอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.32 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.18 อาชีพรับราชการและพนักงานของรัฐ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 และ อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา วิเคราะห์เป็นรายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตาม เพศ

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.64	0.93	ปานกลาง	2.51	0.88	ปานกลาง
2. เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชน	2.59	0.81	ปานกลาง	2.46	0.87	ปานกลาง
3. ร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.	2.47	0.88	ปานกลาง	2.27	0.91	ปานกลาง
4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น	2.71	0.98	ปานกลาง	2.53	0.98	ปานกลาง
รวม	2.60	0.80	ปานกลาง	2.44	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามเพศ

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือ	2.70	0.90	ปานกลาง	2.58	0.82	ปานกลาง
2. ร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต.	2.64	0.93	ปานกลาง	2.34	0.91	ปานกลาง
3. ร่วมในการส่งเสริมและสร้างสามัคคีใน อบต.	2.59	0.86	ปานกลาง	2.38	0.99	ปานกลาง
4. ร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.	2.31	1.01	ปานกลาง	2.09	0.84	ปานกลาง
รวม	2.56	0.78	ปานกลาง	2.35	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและเพศหญิงมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระดับการมีส่วนร่วม					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.50	1.03	ปานกลาง	2.22	0.88	น้อย
2. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณูปโภคฯ	2.82	0.94	ปานกลาง	2.77	0.83	ปานกลาง
3. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน	2.65	0.82	ปานกลาง	2.53	0.71	ปานกลาง
4. อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลาง	2.84	0.90	ปานกลาง	2.89	0.83	ปานกลาง
รวม	2.70	0.80	ปานกลาง	2.60	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามเพศ

ด้านมีส่วนร่วมในการประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.	2.38	0.96	ปานกลาง	2.03	0.85	น้อย
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์	2.90	0.98	ปานกลาง	2.81	0.92	ปานกลาง
3. อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็น	2.68	0.96	ปานกลาง	2.83	0.94	ปานกลาง
รวม	2.65	0.86	ปานกลาง	2.56	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์ และ อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของ อบต.	ระดับการมีส่วนร่วม					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	1.98	0.61	น้อย	2.13	1.92	น้อย
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.56	0.78	ปานกลาง	2.35	0.80	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์	2.70	0.80	ปานกลาง	2.60	0.58	ปานกลาง
4. การมีส่วนร่วมในประเมินผล	2.65	0.86	ปานกลาง	2.56	0.70	ปานกลาง
รวม	2.63	0.72	ปานกลาง	2.55	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ทั้งเพศหญิง และเพศชาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 1 ด้าน อยู่ในระดับน้อย คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ การมีส่วนร่วมในประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอกวนหมื่น จังหวัด ต้ามการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามอายุ

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	20-30 ปี			31-40 ปี			41-50 ปี			51 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.61	0.81	ปานกลาง	2.37	0.86	ปานกลาง	2.99	1.06	ปานกลาง	2.43	0.63	ปานกลาง
2. เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชน	4.14	8.57	มาก	2.30	0.60	น้อย	3.07	1.08	ปานกลาง	2.50	0.63	ปานกลาง
3. ร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.	2.25	0.88	น้อย	2.23	0.62	น้อย	2.89	1.17	ปานกลาง	2.14	0.68	น้อย
4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น	2.47	1.13	ปานกลาง	2.40	0.74	ปานกลาง	3.11	1.10	ปานกลาง	2.79	0.72	ปานกลาง
รวม	2.87	2.62	ปานกลาง	2.33	0.61	น้อย	3.01	1.05	ปานกลาง	2.46	0.56	ปานกลาง

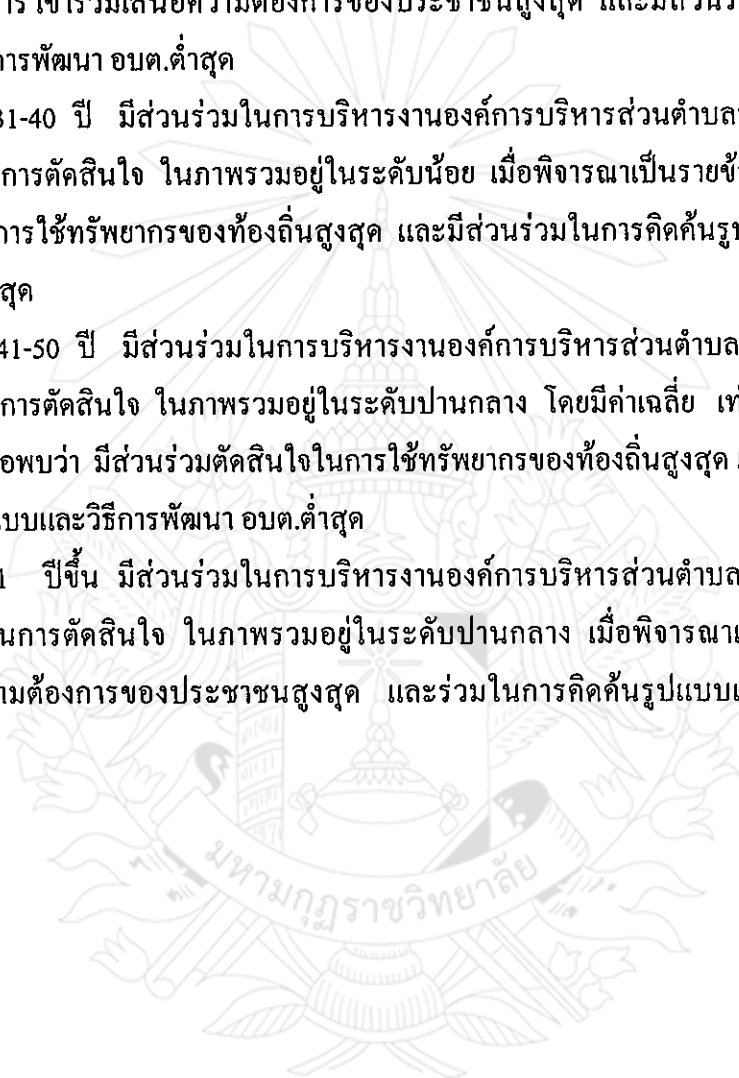
จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

อายุระหว่าง 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในการ เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนสูงสุด และมีส่วนร่วมในการ คิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ร่วมเสนอความต้องการของประชาชนสูงสุด และร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด



ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเรียง อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามอายุ

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	20-30 ปี			31-40 ปี			41-50 ปี			51 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ร่วมในการบริหารกิจกรรมและ ประสานงานขอความร่วมมือ	2.45	0.86	ปานกลาง	2.50	0.67	ปานกลาง	3.12	1.03	ปานกลาง	2.62	0.76	ปานกลาง
2. ร่วมในการเสนอโครงการ ของ อปต.	2.16	0.93	น้อย	2.24	0.76	น้อย	3.22	0.87	ปานกลาง	2.71	0.77	ปานกลาง
3. ร่วมในการส่งเสริมและสร้าง สามัคคีใน อปต.	2.33	0.94	น้อย	2.28	0.75	น้อย	3.11	0.97	ปานกลาง	2.36	0.79	ปานกลาง
4. ร่วมในการกำหนดนโยบายของ อปต.	2.11	1.03	น้อย	1.97	0.76	น้อย	2.71	1.12	ปานกลาง	2.26	0.45	น้อย
รวม	2.26	0.84	น้อย	2.25	0.61	น้อย	3.04	0.84	ปานกลาง	2.49	0.59	ปานกลาง

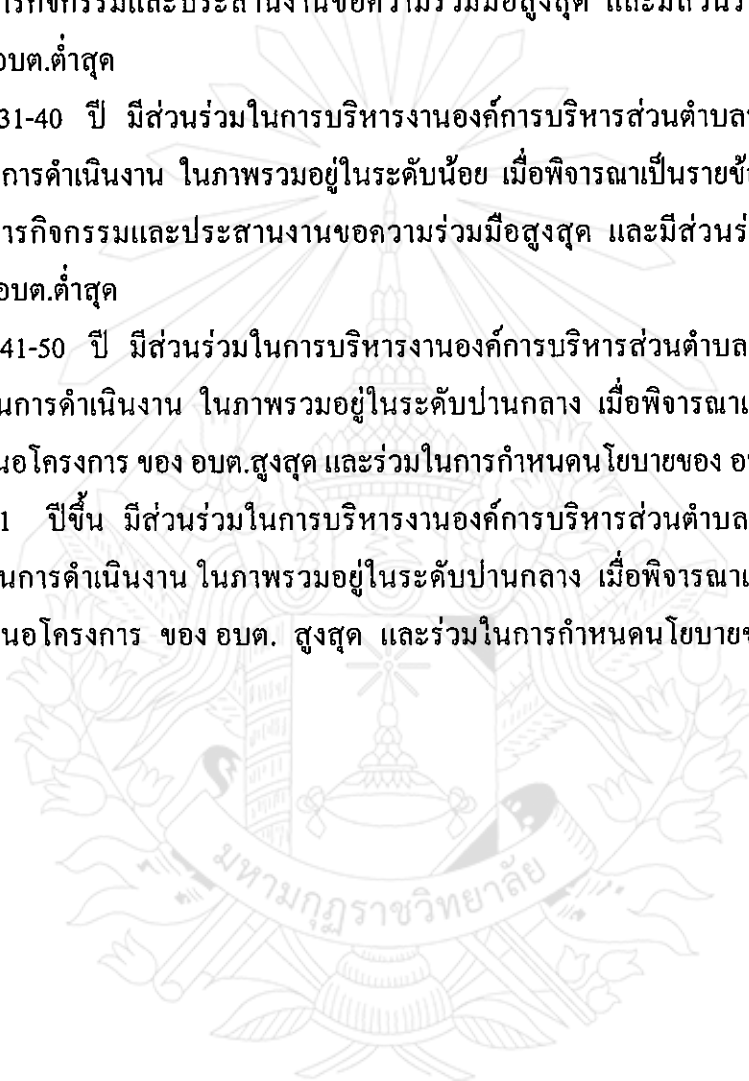
จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุปรากฏผลดังนี้

อายุระหว่าง 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต.สูงสุด และร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต. สูงสุด และร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด



ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอความเมี่ยง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอายุ

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์	ระดับการมีส่วนร่วม											
	20-30 ปี			31-40 ปี			41 - 50 ปี			51 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหา และค้นหาสาเหตุ	2.45	1.03	ปานกลาง	2.10	0.85	น้อย	2.84	1.12	ปานกลาง	2.26	0.45	น้อย
2. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้าน สาธารณสุขไปไกลๆ	2.63	0.69	ปานกลาง	2.66	0.83	ปานกลาง	3.13	1.04	ปานกลาง	2.93	0.99	ปานกลาง
3. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้าง รายได้ให้แก่ประชาชน	2.80	0.65	ปานกลาง	2.51	0.71	ปานกลาง	2.66	0.96	ปานกลาง	2.36	0.73	ปานกลาง
4. อบต. เป็นผู้ประสานความ ช่วยเหลือจากส่วนกลาง	2.89	0.88	ปานกลาง	2.75	0.84	ปานกลาง	2.97	0.85	ปานกลาง	2.93	0.97	ปานกลาง
รวม	2.69	0.64	ปานกลาง	2.51	0.67	ปานกลาง	2.90	0.86	ปานกลาง	2.62	0.63	ปานกลาง

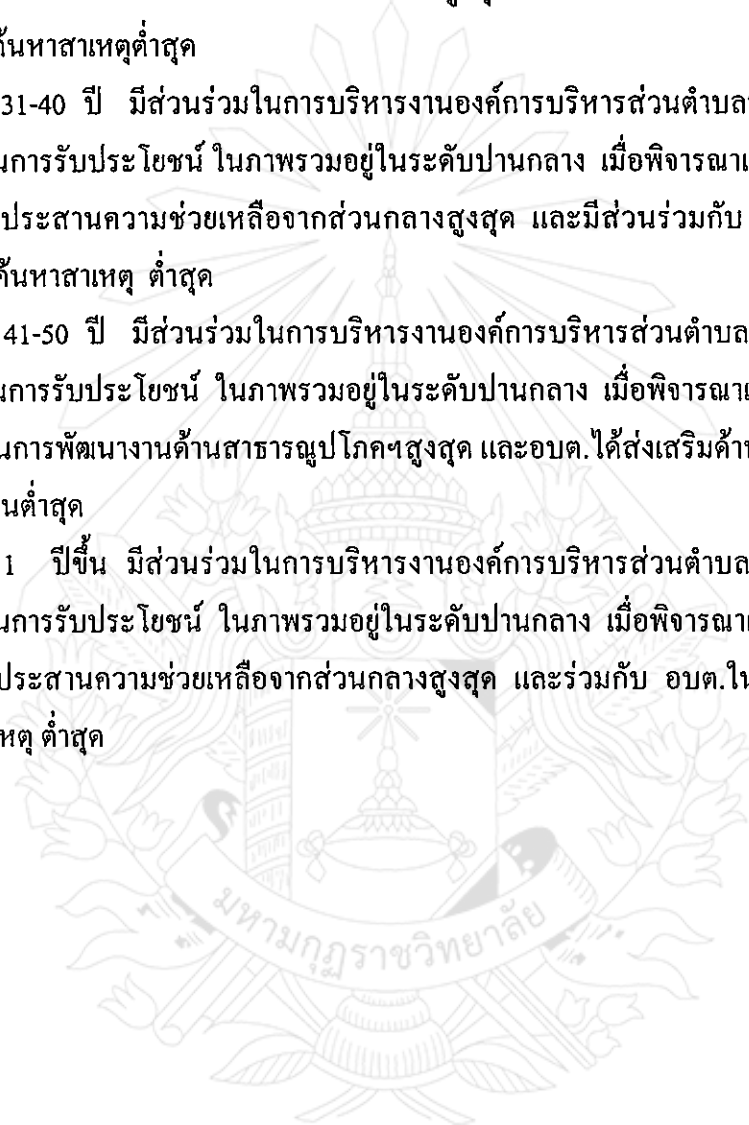
จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

อายุระหว่าง 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และมีส่วนร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และมีส่วนร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ ต่ำสุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณูปโภคฯ สูงสุด และอบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนต่ำสุด

อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ ต่ำสุด



ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามอายุ

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม											
	20-30 ปี			31-40 ปี			41-50 ปี			51 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.	2.11	0.90	น้อย	2.00	0.78	น้อย	2.60	1.11	ปานกลาง	2.55	0.67	ปานกลาง
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์	2.65	0.95	ปานกลาง	2.70	0.82	ปานกลาง	3.16	1.04	ปานกลาง	3.24	0.98	ปานกลาง
3. อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็น	2.66	0.99	ปานกลาง	2.55	0.81	ปานกลาง	2.92	1.06	ปานกลาง	3.24	0.88	ปานกลาง
รวม	2.47	0.81	ปานกลาง	2.42	0.61	ปานกลาง	2.90	0.93	ปานกลาง	3.01	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุปรากฏผลดังนี้

อายุระหว่าง 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นสูงสุด และร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. ต่ำสุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริการงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอความเรียง จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมต่อการบริการงาน ของอปท.	ระดับการมีส่วนร่วม											
	20-30 ปี			31-40 ปี			41-50 ปี			51 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แจกแจง	\bar{X}	S.D.	แจกแจง	\bar{X}	S.D.	แจกแจง	\bar{X}	S.D.	แจกแจง
1. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.87	2.62	ปานกลาง	2.33	0.61	น้อย	3.01	1.05	ปานกลาง	2.46	0.56	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.26	0.84	น้อย	2.25	0.61	น้อย	3.04	0.84	ปานกลาง	2.49	0.59	ปานกลาง
3. มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์	2.69	0.64	ปานกลาง	2.51	0.67	ปานกลาง	2.90	0.86	ปานกลาง	2.62	0.63	ปานกลาง
4. มีส่วนร่วมประเมินผล	2.47	0.81	ปานกลาง	2.42	0.61	ปานกลาง	2.90	0.93	ปานกลาง	3.01	0.72	ปานกลาง
รวม	2.58	1.14	ปานกลาง	2.37	0.51	ปานกลาง	2.97	0.80	ปานกลาง	2.62	0.51	ปานกลาง

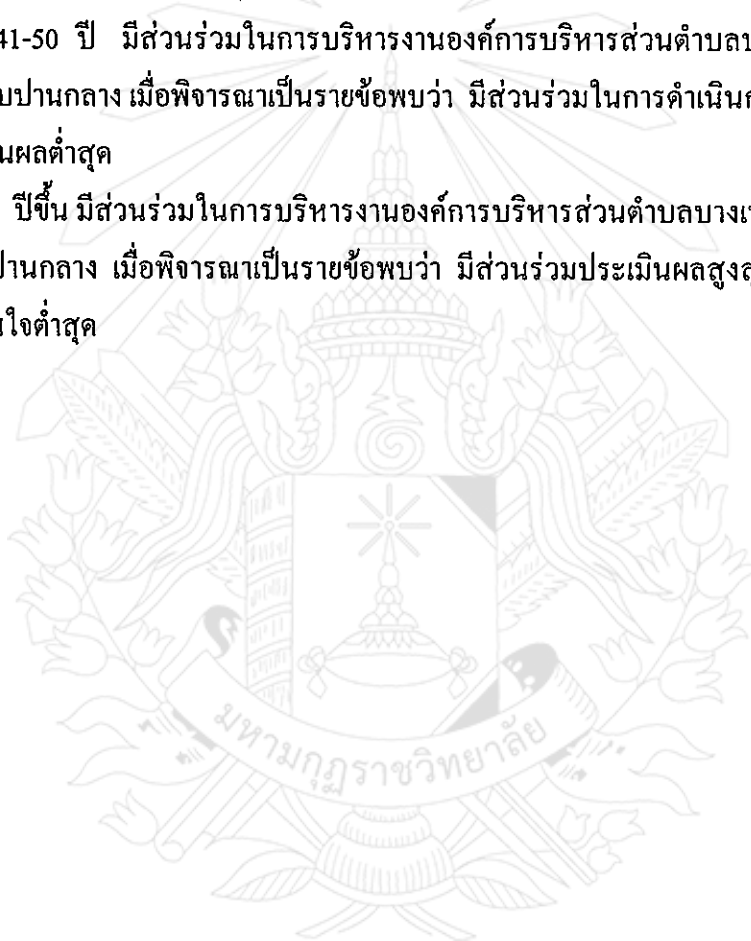
จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

อายุระหว่าง 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการตัดสินใจสูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการดำเนินการสูงสุด และมีส่วนร่วมประเมินผลต่ำสุด

อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมประเมินผลสูงสุด และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่ำสุด



ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชากรต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ข้าราชการระดับการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย			อนุปริญญา			ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท
1. เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.46	0.81	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง	2.63	0.78	ปานกลาง	2.67	0.96	ปานกลาง	2.60	1.00	ปานกลาง
2. เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชน	2.46	0.75	ปานกลาง	3.00	0.71	ปานกลาง	2.52	0.50	ปานกลาง	2.57	1.02	ปานกลาง	2.52	1.04	ปานกลาง
3. ร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.	2.25	0.78	น้อย	2.82	1.47	ปานกลาง	2.45	0.68	ปานกลาง	2.54	0.97	ปานกลาง	2.29	0.98	น้อย
4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น	2.55	0.85	ปานกลาง	2.82	1.40	ปานกลาง	2.69	0.76	ปานกลาง	2.63	1.01	ปานกลาง	2.71	1.25	ปานกลาง
รวม	2.43	0.72	ปานกลาง	2.91	1.25	ปานกลาง	2.57	0.58	ปานกลาง	2.60	0.92	ปานกลาง	2.53	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านการศึกษาปรากฏผลดังนี้

ประถมศึกษาประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนเข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

อนุปริญญา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เข้าร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุสูงสุด และร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ท่านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย			อนุปริญา			ปริญาตรี หรือสูงกว่าปริญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ร่วมในการบริหารจัดการและประสานงานขอความร่วมมือ	2.62	0.70	ปานกลาง	2.82	0.81	ปานกลาง	2.54	0.77	ปานกลาง	2.84	1.06	ปานกลาง	2.53	1.00	ปานกลาง
2. ร่วมในการเสนอโครงการของ อบต.	2.36	0.67	ปานกลาง	3.41	0.51	ปานกลาง	2.40	0.82	ปานกลาง	2.72	1.21	ปานกลาง	2.42	1.06	ปานกลาง
3. ร่วมในการส่งเสริมและสร้างสามัคคีใน อบต.	2.34	0.70	ปานกลาง	3.24	1.09	ปานกลาง	2.42	0.68	ปานกลาง	2.71	1.04	ปานกลาง	2.47	1.21	ปานกลาง
4. ร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.	2.15	0.53	น้อย	3.00	1.41	ปานกลาง	2.19	0.91	น้อย	2.31	1.23	น้อย	2.05	1.05	น้อย
รวม	2.37	0.52	ปานกลาง	3.12	0.91	ปานกลาง	2.39	0.63	ปานกลาง	2.65	1.00	ปานกลาง	2.37	1.00	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

ประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต.สูงสุด และมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

อนุปริญญาขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย			อนุศึกษา			ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.32	0.70	น้อย	3.06	1.10	ปานกลาง	2.30	0.82	น้อย	2.55	1.21	ปานกลาง	2.18	1.15	น้อย
2. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุข	2.69	0.90	ปานกลาง	2.82	0.81	ปานกลาง	2.97	0.80	ปานกลาง	2.90	0.99	ปานกลาง	2.73	0.83	ปานกลาง
3. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน	2.26	0.67	น้อย	3.24	1.25	ปานกลาง	2.91	0.57	ปานกลาง	2.78	0.78	ปานกลาง	2.63	0.71	ปานกลาง
4. อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลาง	2.66	0.87	ปานกลาง	3.06	1.20	ปานกลาง	3.30	0.65	ปานกลาง	2.93	0.87	ปานกลาง	2.69	0.78	ปานกลาง
รวม	2.48	0.63	ปานกลาง	3.04	1.04	ปานกลาง	2.87	0.59	ปานกลาง	2.79	0.81	ปานกลาง	2.56	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุปรากฏผลดังนี้

ประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนสูงสุด และอบต.ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุสูงสุด และอบต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขปกคตต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขปกคตสูงสุด และร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

อนุปริญญาขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขปกคต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขปกคตสูงสุด และร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเกียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย			อนุปริญา			ปริญาตรี หรือสูงกว่าปริญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.	2.09	0.80	น้อย	2.59	1.12	ปานกลาง	2.31	0.82	น้อย	2.47	1.05	ปานกลาง	2.05	0.98	น้อย
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์	2.77	0.97	ปานกลาง	2.65	0.86	ปานกลาง	3.10	0.68	ปานกลาง	2.98	1.11	ปานกลาง	2.69	0.93	ปานกลาง
3. อบต. ได้มีการจัดทำประชาสัมพันธ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็น	2.65	0.99	ปานกลาง	3.06	1.20	ปานกลาง	2.88	0.66	ปานกลาง	2.82	1.05	ปานกลาง	2.63	0.87	ปานกลาง
รวม	2.50	0.79	ปานกลาง	2.76	1.02	ปานกลาง	2.77	0.51	ปานกลาง	2.75	0.94	ปานกลาง	2.46	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุปรากฏผลดังนี้

ประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

อนุปริญญาขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

การมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของ อบต.	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย			อนุปริญญา			ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	เปอร์เซ็นต์	\bar{X}	S.D.	เปอร์เซ็นต์	\bar{X}	S.D.	เปอร์เซ็นต์	\bar{X}	S.D.	เปอร์เซ็นต์	\bar{X}	S.D.	เปอร์เซ็นต์
1. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.43	0.72	ปานกลาง	2.91	1.25	ปานกลาง	2.57	0.58	ปานกลาง	2.60	0.92	ปานกลาง	2.53	0.94	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.37	0.52	ปานกลาง	3.12	0.91	ปานกลาง	2.39	0.63	ปานกลาง	2.65	1.00	ปานกลาง	2.37	1.00	ปานกลาง
3. มีส่วนร่วมรับประโยชน์	2.48	0.63	ปานกลาง	3.04	1.04	ปานกลาง	2.87	0.59	ปานกลาง	2.79	0.81	ปานกลาง	2.56	0.69	ปานกลาง
4. มีส่วนร่วมประเมินผล	2.50	0.79	ปานกลาง	2.76	1.02	ปานกลาง	2.77	0.51	ปานกลาง	2.75	0.94	ปานกลาง	2.46	0.70	ปานกลาง
รวม	2.45	0.55	ปานกลาง	2.96	1.03	ปานกลาง	2.65	0.51	ปานกลาง	2.70	0.83	ปานกลาง	2.48	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบาง เหยียง โดยรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

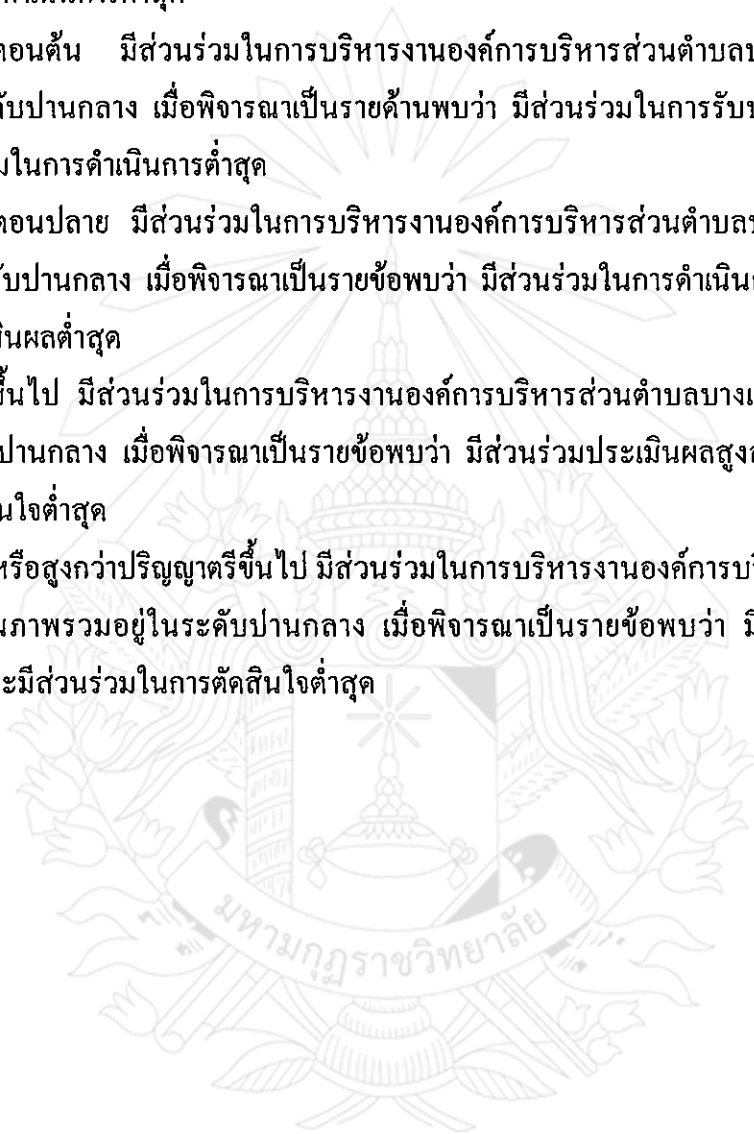
ประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหยียง โดยรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการตัดสินใจสูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหยียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหยียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการดำเนินการสูงสุด และมีส่วนร่วมประเมินผลต่ำสุด

อนุปริญญาขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหยียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมประเมินผลสูงสุด และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่ำสุด

ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหยียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมประเมินผลสูงสุด และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่ำสุด



ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย
อำเภอความเรียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามอาชีพ

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	เกณฑ์กรรม			รับจ้าง/ค้าขาย			รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท			อื่นๆ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.64	0.90	ปานกลาง	2.31	0.78	น้อย	2.50	0.53	ปานกลาง	4.00	1.07	ปานกลาง	2.89	1.01	ปานกลาง
2. เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชน	2.64	0.76	ปานกลาง	2.27	0.91	น้อย	2.50	1.60	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	2.74	0.71	ปานกลาง
3. ร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.	2.39	0.85	ปานกลาง	2.17	0.86	น้อย	3.00	1.07	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	2.74	1.06	ปานกลาง
4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น	2.64	0.89	ปานกลาง	2.46	1.15	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	3.00	0.00	ปานกลาง	2.89	1.00	ปานกลาง
รวม	2.58	0.77	ปานกลาง	2.30	0.83	น้อย	2.88	0.94	ปานกลาง	3.25	0.53	ปานกลาง	2.81	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง โดยรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

เกษตรกรกรรม มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียงโดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

รับจ้าง/ค้าขาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนเข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนต่ำสุด

พนักงานบริษัทขึ้นไป มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนเข้าร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุสูงสุด และมีส่วนเข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนต่ำสุด

อาชีพอื่น ๆ ขึ้น มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด



ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเจียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามอาชีพ

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม														
	เกษตรกรรม			รับจ้าง/ค้าขาย			รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท			อื่นๆ		
	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท	\bar{X}	S.D.	ประเภท
1. ร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือ	2.64	0.82	ปานกลาง	2.54	0.92	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	2.63	0.98	ปานกลาง
2. ร่วมในการเสนอโครงการของ อบต.	2.55	0.85	ปานกลาง	2.38	1.03	ปานกลาง	2.50	1.45	ปานกลาง	3.00	1.07	ปานกลาง	2.63	0.88	ปานกลาง
3. ร่วมในการส่งเสริมและสร้างสามัคคีใน อบต.	2.48	0.82	ปานกลาง	2.39	0.90	ปานกลาง	2.50	1.50	ปานกลาง	3.50	1.60	ปานกลาง	2.78	1.15	ปานกลาง
4. ร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.	2.22	0.91	น้อย	1.99	0.81	น้อย	2.50	1.60	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	2.78	1.05	ปานกลาง
รวม	2.47	0.74	ปานกลาง	2.33	0.75	น้อย	2.75	1.34	ปานกลาง	3.25	1.07	ปานกลาง	2.70	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

เกษตรกร มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

รับจ้าง/ค้าขาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

พนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด และร่วมในการเสนอโครงการของ อบต.ต่ำสุด

อาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.สูงสุด และร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต.ต่ำสุด

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอาชีพ

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระดับการมีส่วนร่วม														
	เกษตรกรรม			รับจ้างค้าขาย			รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท			อื่นๆ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1 ร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ	2.40	0.94	ปานกลาง	2.10	0.86	น้อย	2.00	1.07	น้อย	4.00	1.07	ปานกลาง	3.04	0.94	ปานกลาง
2. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนาทางด้านสาธารณูปโภคฯ	2.88	0.96	ปานกลาง	2.59	0.81	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	3.50	0.50	ปานกลาง	2.89	0.64	ปานกลาง
3. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน	2.61	0.72	ปานกลาง	2.43	0.80	ปานกลาง	3.00	0.00	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	2.89	1.01	ปานกลาง
4. อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลาง	2.95	0.76	ปานกลาง	2.56	0.91	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	4.50	0.53	ปานกลาง	3.00	0.96	ปานกลาง
รวม	2.71	0.67	ปานกลาง	2.42	0.67	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	3.88	0.67	ปานกลาง	2.95	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

เกษตรกรกรรม มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

รับจ้าง/ค้าขาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณูปโภคฯ สูงสุด และร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนสูงสุด และร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

พนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด และอบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ต่ำสุด

อาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุสูงสุด และอบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนต่ำสุด

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมเป็นกรณีพิเศษ อำเภอตามอาชีพ

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม														
	เกษตรกรรม			รับจ้าง/ค้าขาย			รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท			อื่นๆ		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.	2.33	0.85	น้อย	1.89	1.02	น้อย	2.00	1.07	น้อย	3.00	0.00	ปานกลาง	2.74	0.71	ปานกลาง
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์	2.96	0.86	ปานกลาง	2.58	1.14	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	3.50	0.53	ปานกลาง	2.85	0.66	ปานกลาง
3. อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็น	2.91	0.84	ปานกลาง	2.43	1.09	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	2.89	1.01	ปานกลาง
รวม	2.73	0.69	ปานกลาง	2.30	0.93	น้อย	2.67	0.36	ปานกลาง	3.00	0.36	ปานกลาง	2.83	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

เกษตรกรกรรม มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

รับจ้าง/ค้าขาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

พนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นต่ำสุด

อาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อบต.ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือประชุมรับฟังความคิดเห็นสูงสุด และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบริหารของ อบต.	ระดับการมีส่วนร่วม														
	เกษตรกรรม			รับจ้าง/ค้าขาย			รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท			อื่นๆ		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.58	0.77	ปานกลาง	2.30	0.83	น้อย	2.88	0.94	ปานกลาง	3.25	0.53	ปานกลาง	2.81	0.93	ปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.47	0.74	ปานกลาง	2.33	0.75	น้อย	2.75	1.34	ปานกลาง	3.25	1.07	ปานกลาง	2.70	1.01	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์	2.71	0.67	ปานกลาง	2.42	0.67	ปานกลาง	2.50	0.53	ปานกลาง	3.88	0.67	ปานกลาง	2.95	0.84	ปานกลาง
4. การมีส่วนร่วมประเมินผล	2.73	0.69	ปานกลาง	2.30	0.93	น้อย	2.67	0.36	ปานกลาง	3.00	0.36	ปานกลาง	2.83	0.78	ปานกลาง
รวม	2.62	0.62	ปานกลาง	2.34	0.67	ปานกลาง	2.70	0.79	ปานกลาง	3.34	0.48	ปานกลาง	2.82	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

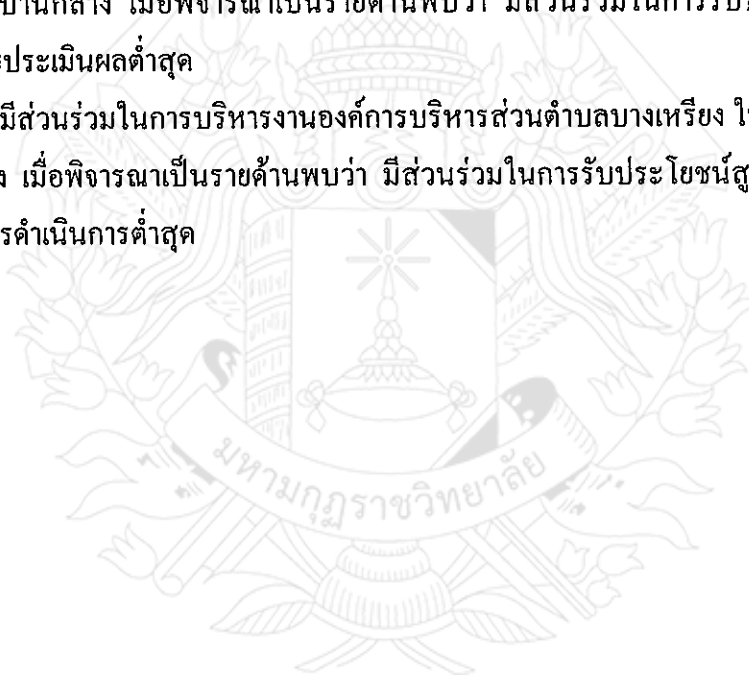
เกษตรกรกรรม มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง โดยรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการประเมินผลสูงสุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

รับจ้าง/ค้าขาย มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์สูงสุด และมีส่วนร่วมในการประเมินผลต่ำสุด

รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการตัดสินใจสูงสุด และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ต่ำสุด

พนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์สูงสุด และมีส่วนร่วมประเมินผลต่ำสุด

อาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์สูงสุด โดยมี และ มีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด



ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบระหว่างเพศ กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางหริ่ง (t-test) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกัน

การมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของอบต.	เพศชาย		เพศหญิง		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	1.98	0.61	2.13	1.92	1.832	0.068
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.56	0.78	2.35	0.80	2.507*	0.013
3. การมีส่วนร่วมรับประโยชน์	2.70	0.80	2.60	0.58	1.349	0.178
4. การมีส่วนร่วมประเมินผล	2.65	0.86	2.56	0.70	1.231	0.219
รวม	2.63	0.72	2.55	0.92	2.030*	0.043

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายด้านนั้น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเนินการ โดยเพศชายมีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่าเพศหญิง และ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมรับประโยชน์ การมีส่วนร่วมประเมินผล มีส่วนร่วมในการบริหารงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยการทดสอบ เอฟ (F-test)

การมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของอบต.	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	23.842	7.947	4.601**	0.000
	ภายในกลุ่ม	372	642.559	1.727		
	รวม	375	666.401			
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3	41.370	13.790	25.970**	0.000
	ภายในกลุ่ม	372	197.450	0.531		
	รวม	375	238.820			
การมีส่วนร่วมรับประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	3	8.892	2.964	5.928**	0.001
	ภายในกลุ่ม	372	185.908	0.500		
	รวม	375	194.801			
การมีส่วนร่วมประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	21.594	7.198	12.474**	0.000
	ภายในกลุ่ม	372	214.529	0.577		
	รวม	375	236.123			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	20.258	6.753	11.107**	0.000
	ภายในกลุ่ม	372	226.063	0.608		
	รวม	375	246.320			

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในด้านต่างๆ ของการจัดบริการ โดยจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ ปรากฏผลดังนี้

พบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่ากลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่ากลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมรับประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่ากลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่ากลุ่มอายุต่าง ๆ โดยรวมทุกด้าน มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนขนุน จังหวัดสงขลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	20-30 ปี	31- 40 ปี	41 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.30	1.77	2.29	1.93
20-30 ปี	2.30	-	0.54* 0.02	0.01 1.00	0.38 0.50
31- 40 ปี	1.77		-	0.52* 0.03	0.16 0.92
41 - 50 ปี	2.29			-	0.36 0.54
51 ปีขึ้นไป	1.93				-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการดำเนินการตัดสินใจมากกว่า กลุ่มอายุ 31-40 ปีและกลุ่มอายุ 31-40 ปี มีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อยกว่ากลุ่มอายุ 41-50 ปี

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย	20-30 ปี	31- 40 ปี	41 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	2.26	2.25	3.04	2.49
20-30 ปี	2.26	-	0.02 1.00	0.78** 0.00	0.23 0.42
31- 40 ปี	2.25		-	0.80** 0.00	0.24 0.30
41 - 50 ปี	3.04			-	0.55** 0.00
51 ปีขึ้นไป	2.49				-

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า
กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี
จำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปีและ
กลุ่มอายุ 31-40 ปี และกลุ่มอายุ 57 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมรับประโยชน์ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางศรีเมือง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	20-30 ปี	31- 40 ปี	41 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.69	2.51	2.90	2.62
20-30 ปี	2.69	-	0.19 0.27	2.90 0.28	0.07 0.96
31- 40 ปี	2.51		-	0.39** 0.00	0.11 0.84
41 - 50 ปี	2.90			-	0.28 0.22
51 ปีขึ้นไป	2.62				-

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.29 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่า กลุ่มอายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเมือง จังหวัดสงขลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	20-30 ปี	31- 40 ปี	41 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.47	2.42	2.90	3.01
20-30 ปี	2.47	-	0.06 0.95	2.90** 0.00	0.53** 0.00
31- 40 ปี	2.42		-	0.48** 0.00	0.59** 0.00
41 - 50 ปี	2.90			-	0.11 0.89
51 ปีขึ้นไป	3.01				-

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ประเมินผลมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี และ กลุ่มอายุ 31-40 ปี และ กลุ่มอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี และ กลุ่มอายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอายุแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกรวย อำเภอควนเทียม จังหวัดสงขลา

อายุ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	20-30 ปี	31- 40 ปี	41 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.58	2.37	2.97	2.62
20-30 ปี	2.58	-	0.21 0.25	2.90** 0.01	0.04 0.99
31- 40 ปี	2.37		-	0.60** 0.00	0.25 0.34
41 - 50 ปี	2.97			-	0.35 0.13
51 ปีขึ้นไป	2.62				-

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารงานมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี และ กลุ่มอายุ 31-40

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษา กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย อำเภอกวนเค็ง จังหวัดสงขลา

การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.432	1.108	1.649	0.162
	ภายในกลุ่ม	371	249.448	0.672		
	รวม	375	253.880			
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	4	12.515	3.129	5.129**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	226.305	0.610		
	รวม	375	238.820			
การมีส่วนร่วมรับประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4	12.180	3.045	6.189**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	182.620	0.492		
	รวม	375	194.801			
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4	6.936	1.734	2.806*	0.026
	ภายในกลุ่ม	371	229.187	0.618		
	รวม	375	236.123			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	7.192	1.798	4.004**	0.003
	ภายในกลุ่ม	371	166.636	0.449		
	รวม	375	173.828			

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางทราย ในด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามสถานภาพด้านการศึกษาปรากฏผลดังนี้

พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่าระดับการศึกษาต่างกัน โดยรวม การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ประอม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า
		ศึกษา	ตอนต้น	ตอนปลาย		
		2.37	3.12	2.39	2.65	2.37
ประอมศึกษา	2.37	-	0.75* 0.02	0.02 1.00	0.28 0.14	0.00 1.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.12		-	0.73* 0.02	0.47 0.27	0.75* 0.02
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.39			-	0.26 0.39	0.02 1.00
อนุปริญญา	2.65				-	0.28 0.33
ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	2.37					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านระดับการศึกษาเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่า

กลุ่มประถมศึกษา . กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มปริญญาตรี หรือสูงกว่า

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
		2.48	3.04	2.87	2.79	2.56
ประถมศึกษา	2.48	-	0.56 0.06	0.39* 0.02	0.31* 0.03	0.08 0.97
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.04		-	0.17 0.93	0.25 0.76	0.49 0.17
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.87			-	0.08 0.98	0.31 0.17
อนุปริญญา	2.79				-	0.23 0.40
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.56					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มประถมศึกษา กลุ่มอนุปริญญามีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มประถมศึกษา

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
		2.50	2.76	2.77	2.75	2.46
ประถมศึกษา	2.50	-	0.26 0.79	0.26 0.28	0.25 0.24	0.05 1.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.76		-	0.00 1.00	0.01 1.00	0.31 0.73
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.77			-	0.01 1.00	0.31 0.29
อนุปริญญา	2.75				-	0.30 0.27
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	2.46					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยรวม

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
		2.45	2.96	2.65	2.70	2.48
ประถมศึกษา	2.45	-	0.51 0.06	0.20 0.38	0.25 0.10	0.03 1.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.96			0.31 0.57	0.26 0.71	0.48 0.14
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.65				0.05 1.00	0.17 0.72
อนุปริญญา	2.70					0.22 0.41
ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	2.48					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านระดับการศึกษาเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบระหว่างอาชีพ กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลตำบลบางเหริ่ง อำเภอกวนเียง จังหวัดสงขลา

การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	77.187	19.297	12.150**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	589.214	1.588		
	รวม	375	666.401			
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.313	2.328	3.764*	0.005
	ภายในกลุ่ม	371	229.507	0.619		
	รวม	375	238.820			
การมีส่วนร่วมรับประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4	21.521	5.380	11.519**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	173.279	0.467		
	รวม	375	194.801			
การมีส่วนร่วมประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4	16.652	4.163	7.037**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	219.471	0.592		
	รวม	375	236.123			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	22.926	5.732	9.519**	0.000
	ภายในกลุ่ม	371	223.394	0.602		
	รวม	375	246.320			

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

พบว่า กลุ่มอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พบว่า กลุ่มอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่า กลุ่มอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พบว่า กลุ่มอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พบว่าอาชีพต่างกัน โดยรวม การมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	พนักงาน บริษัท	อื่น ๆ
		1.98	1.76	2.13	2.38	3.61
เกษตรกร	1.98	-	0.22 0.68	0.14 1.00	0.39 0.95	1.63* 0.00
รับจ้าง/ค้าขาย	1.76		-	0.36 0.96	0.61 0.78	1.85* 0.00
รับราชการ/พนักงาน ของรัฐ	2.13			-	0.25 1.00	1.49 0.07
พนักงานบริษัท	2.38				-	1.24 0.21
อื่น ๆ	3.61					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่ากลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางศรีเมือง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	เกษตรกรรวม	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	พนักงาน บริษัท	อื่น ๆ
		2.47	2.33	2.75	3.25	2.70
เกษตรกรรวม	2.47	-	0.15 0.62	0.28 0.92	0.78 0.11	0.23 0.73
รับจ้าง/ค้าขาย	2.33		-	0.42 0.71	0.92* 0.04	0.38 0.29
รับราชการ/พนักงาน ของรัฐ	2.75			-	0.50 0.81	0.05 1.00
พนักงานบริษัท	3.25				-	0.55 0.56
อื่น ๆ	2.70					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการใน
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า
กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี
จำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/
ค้าขาย

ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
จากการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	พนักงาน บริษัท	อื่น ๆ
		2.71	2.42	2.50	3.88	2.95
เกษตรกร	2.71	-	0.29** 0.01	0.21 0.95	1.16** 0.00	0.24 0.55
รับจ้าง/ค้าขาย	2.42		-	0.08 1.00	1.46** 0.00	0.53** 0.01
รับราชการ/พนักงาน ของรัฐ	2.50			-	1.38** 0.00	0.45 0.61
พนักงานบริษัท	3.88				-	0.92* 0.03
อื่น ๆ	2.95					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า
กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกร มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพ
รับจ้าง/ค้าขาย กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มเกษตรกร
กลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย กลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ และ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมใน
การรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย และมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทมีส่วนร่วมใน
การรับประโยชน์มากกว่า กลุ่มอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการ
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	เกษตรกรรวม	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	พนักงาน บริษัท	อื่น ๆ
		2.73	2.30	2.67	3.00	2.83
เกษตรกรรวม	2.73	-	0.43** 0.00	0.07 1.00	0.27 0.92	0.10 0.99
รับจ้าง/ค้าขาย	2.30		-	0.37 0.79	0.70 0.19	0.53 0.04*
รับราชการ/พนักงาน ของรัฐ	2.67			-	0.33 0.94	0.16 0.99
พนักงานบริษัท	3.00				-	0.17 0.99
อื่น ๆ	2.83					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย และมีส่วนร่วมในการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพอื่น ๆมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลบางหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	เกษตรกรรม	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	พนักงาน บริษัท	อื่น ๆ
		2.62	2.34	2.70	3.37	3.22
เกษตรกรรม	2.62	-	0.28 0.05	0.08 1.00	0.75 0.13	0.60** 0.01
รับจ้าง/ค้าขาย	2.34		-	0.36 0.81	1.03** 0.01	0.88** 0.00
รับราชการ/พนักงาน ของรัฐ	2.70			-	0.67 0.57	0.52 0.60
พนักงานบริษัท	3.37				-	0.15 0.99
อื่น ๆ	3.22					-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการบริหารงานมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารงานมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกรรมและกลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปลายเปิด (Open ended Question) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง

ตารางที่ 4.43 แสดงสภาพปัญหา เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง

ปัญหา	ความถี่
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 1.1อบต.ไม่คอยแจ้งให้ประชาชนได้รับรู้เกี่ยวกับการทำงานของอบต. 1.2ประชาชนไม่กล้าตัดสินใจในขั้นตอนต่างๆเพื่อนำไปสู่กระบวนการอื่นๆ 1.3ประชาชนไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของอบต.	66
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 2.1ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมหลักในการจัดกิจกรรม เช่นงานประเพณีต่างๆ 2.2การดำเนินการประชาชนไม่ได้รู้ถึงวิธีการขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ	34
3. การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ 3.1ประชาชนได้รับผลประโยชน์แต่ได้รับไม่ทั่วถึงได้รับเฉพาะคนที่ทราบ 3.2การประชาสัมพันธ์ยังไม่ค่อยทั่วถึงประชาชนบางกลุ่มไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร	28
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล 4.4.ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล	42
รวม	170

ตารางที่ 4.43 พบว่า ประชากรกลุ่มดังกล่าวได้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวนความถี่ 170 ได้เสนอสภาพปัญหา อันดับที่ 1 คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำนวนความถี่ 66 อันดับที่ 2 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลจำนวนความถี่ 42 อันดับที่ 3การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจำนวนความถี่ 34 อันดับที่ 4 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จำนวนความถี่ 28

**ตารางที่ 4.44 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางเหรียง**

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 1.1อยากให้มีข่าวสารหรือประชาสัมพันธ์ให้เข้าร่วมในการตัดสินใจ 1.2อยากให้มีการแจ้งให้ทราบโดยการติดที่ป้ายนโยบายและดำเนินงานที่องค์กรนั้น หรือประกาศตามวิทยุ 1.3อยากให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจเองโดยใช้เสียงข้างมาก 1.4อบต.ควรรับฟังความคิดเห็นต่างๆของชาวบ้านในพื้นที่บ้าง	46
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 2.1ควรนัดประชุมหรือจัดส่งเอกสารไปยังประชาชนให้ทั่วทุกครัวเรือน 2.2ควรจัดตัวแทนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ 2.3ควรมีเจ้าหน้าที่มาประสานงานพูดคุยกับชาวบ้านบ้าง	39
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 3.1ควรเข้าหาประชาชนให้มากกว่านี้เพราะจะได้รู้ถึงปัญหาที่แท้จริงและจะได้จัดแก้ไข ได้ตรงจุด 3.2ควรให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการรรับผลประโยชน์ 3.3ให้ความรู้ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรักและหวงแหนธรรมชาติโดยการอนุรักษ์	24
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล 4.4.ให้ประชาชนติดตามผลงานต่างๆในรูปแบบของประชาชนโดยประชาชน 4.5ควรกำหนดสถานที่ในการจัดทำประชาพิจารณ์ให้แน่นอนชัดเจน 4.5ควรออกแบบสอบถามทุกเดือนเพื่อจะได้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	33
รวม	142

ตารางที่ 4.44 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวนความถี่ 142 ได้เสนอข้อเสนอแนะ อันดับ 1 คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจำนวนความถี่ 46 อันดับที่ 2 คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ จำนวนความถี่ 39 อันดับที่ 3 คือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำนวนความถี่ 33 อันดับที่ 4 คือการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จำนวนความถี่ 24

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา แล้วกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 376 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ ค่า F-test ผลการศึกษาพบว่า

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 376 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 217 คน คิด เป็นร้อยละ 57.71 และเป็นเพศหญิง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 42.29

กลุ่มอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 40.16 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.47 และกลุ่ม 51 ปี ขึ้นไปน้อยสุด มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.17

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 143 คนคิดเป็นร้อยละ 38.03 รองลงมาจบการศึกษาในระดับอนุปริญญา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.14 และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยสุด มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.52

กลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีจำนวนอย่างละ 219 คน คิดเป็นร้อยละ 58.24 รองลงมา มีอาชีพรับจ้างค้าขาย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.32 และ อาชีพพนักงานบริษัท น้อยสุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา สรุปผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกด้านมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีอยู่ในมากที่สุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่ำสุด

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดย มีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด รองลงมาการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต. มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และข้ออื่นมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ ของ อบต. และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดย มีส่วนร่วมรับประโยชน์ที่ อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด รองลงมาคือ อบต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขไปไกลๆ และมีส่วนร่วมในกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และข้ออื่นมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.สูงสุด รองลงมาคือ การมีส่วน

ร่วมในการทำประชาพิจารณ์ และการมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ที่มีต่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่งในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายด้านนั้น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเนิกร โดยเพศชายมีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่าเพศหญิง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมรับประโยชน์ การมีส่วนร่วมประเมินผล มีส่วนร่วมในการบริหารงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน โดยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปี มีส่วนร่วมในการดำเนินการ พบว่า กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปีและกลุ่มอายุ 31-40 ปี และกลุ่มอายุ 57 ปีขึ้นไป การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ พบว่า กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์กลุ่มอายุ 31-40 ปี การมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ประเมินผลมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี และ กลุ่มอายุ 31-40 ปี และ กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี และ กลุ่มอายุ 31-40 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจไม่มีความแตกต่างกัน และมีความแตกต่างกันจำนวน 3 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดย การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่ากลุ่มประถมศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการดำเนินการมากกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มปริญญาตรี หรือสูงกว่า การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ พบว่า กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มประถมศึกษา กลุ่มอนุปริญญามีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มประถมศึกษา และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลเมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล บางเหรียญแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่ากลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ กลุ่มอาชีพเกษตรกร มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย กลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ และ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย การมีส่วนร่วมในการประเมินผล กลุ่มอาชีพเกษตรกร มีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย และ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ซึ่งจะได้อภิปรายผลในแต่ละประเด็น ดังนี้

5.2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียญ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นสูงสุด รองลงมาการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ และมีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต.ต่ำสุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในกระบวนการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ อาจจะได้คิดว่าเป็นหน้าที่ของผู้นำชุมชนหรือคนที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการและประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้มีกระบวนการในการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดุสิตา แก้วธมบุรณ์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผล

การศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีส่วนร่วมด้านร่วมตัดสินใจ มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต. มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และข้ออื่นมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือสูงสุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการของ อบต. และ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต.ต่ำสุด ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ในการกำหนดนโยบายของ อบต. ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การมีส่วนร่วมในเรื่องดังกล่าวมีน้อยที่สุด ส่วนการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานความร่วมมือ นั้น เป็นกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สารوخ น้อยใจบุญ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาบ้านสาวชะโงก หมู่ที่ 1 ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางค้อ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า “โดยภาพรวมและในรายด้านแล้ว ประชาชนบ้านสาวชะโงกมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมรับประโยชน์ที่ อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางสูงสุด รองลงมาคือ อบต.ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณสุขปลอดภัย และมีส่วนร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุต่ำสุด ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ในการรับผลประโยชน์จากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประชาชนทุกคนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหานั้นมีส่วนร่วมน้อยเพราะประชาชนส่วนใหญ่ มุ่งในเรื่องทำมาหากินประกอบอาชีพของตนเองเป็นหลักจึงไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว และอาจจะมองว่าตนไม่มีความรู้ ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุภาพ ศรีเมือง** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล : ศึกษากรณีตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอพนมพิสัย จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ อยู่ระดับปานกลาง

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.

มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และข้ออื่นมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์สูงสุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ และการมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต.ต่ำสุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการเปิดโอกาสให้กับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำโครงการต่าง ๆ พร้อมกับรับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ส่วน ในการมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุดเพราะว่าประชาชนไม่สนใจที่จะเข้ามาตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเองทั้งที่สามารถที่จะทำได้ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าไม่กล้าที่จะกระทำ หรือ อาจจะมองว่าเป็นการให้เกียรติคนทำงาน จึงไม่สนใจที่จะเข้ามาตรวจสอบหรือควบคุมการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดุสิตา แก้วสมบูรณ์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมด้านร่วมติดตามและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุดมีส่วนร่วมด้านร่วมติดตามและประเมินผลในระดับปานกลาง

5.2.2 การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ที่มีต่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ซึ่งจะอภิปรายผลดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งโดยรวมแล้วเพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้หญิงส่วนใหญ่มีหน้าที่เป็นแม่บ้านในครอบครัว และบางคนนอกจากทำหน้าที่แม่บ้านแล้วยังต้องทำงานในการช่วยกันประกอบอาชีพด้วย ทำให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมน้อยกว่าเพราะไม่มีเวลา ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดุสิตา แก้วสมบูรณ์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาตำบลไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กลุ่มอายุที่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นกลุ่มอายุ 41-50 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่ส่วนใหญ่จะมีเวลาและสนใจในเรื่องของชุมชนตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มอายุที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือกลุ่ม 31-40 ปี ซึ่งกลุ่มดังกล่าวจะสนใจแต่จะมุ่งประกอบอาชีพของตนเองมากกว่า จึงทำให้มีส่วนร่วมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

เรวัตกร กนกวิรุพท์ ที่ได้ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความแตกต่างระหว่างอายุ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน เพราะการศึกษาทำให้มีการประกอบอาชีพที่แตกต่างและเป็นเหตุให้เป็นข้อจำกัดในการเข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **เรวัตกร กนกวิรุพท์** ที่ได้ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การประกอบอาชีพที่แตกต่างกันเป็นเหตุให้ประชาชนในพื้นที่ต้องทำงานในสถานที่ต่าง ๆ กัน จึงเป็นข้อจำกัดในการเข้ามามีส่วนร่วมทำให้มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **เรวัตกร กนกวิรุพท์** ที่ได้ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าความแตกต่างระหว่างอาชีพ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปโดยภาพรวมปัจจัยต่างๆมีผลต่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษาที่ว่า ปัจจัยต่างกัน ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการศึกษา พบว่า มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรปรับปรุงการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดค้นรูปแบบและวิธีการพัฒนาองค์การบริหาร

ส่วนตำบล เข้าร่วมกับ อบต.ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุ และมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นให้มากขึ้น

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบล ควรปรับปรุงการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในการเสนอโครงการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรปรับปรุงพัฒนานโยบายในการบริหารงาน โดยการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม ให้ประชาชนรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้จากกระบวนการมีส่วนร่วม

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล องค์การบริหารส่วนตำบล ควรปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เห็นความสำคัญ และมีความเข้าใจ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ และมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จาก การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลในการการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กระมล ทองธรรมชาติ และไพฑูริย์ ช่างเรียน. **การปกครองท้องถิ่นของไทย**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2532.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์สภาการพิมพ์, 2527.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. **“แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารการปกครองท้องถิ่น”**. ในเอกสารการตอนชุด **วิชาการบริหารการปกครองท้องถิ่น หน่วยที่ 1-7**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546.
- เดช กาญจนางกูร. **การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์สภาการพิมพ์, 2547.
- ธานีรินทร์ สิลป์จารุ. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์ พริ้นท์, 2550.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. **การปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2526.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- _____ . **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาในปัจจุบันในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์สภาการพิมพ์, 2547.
- มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. **รวมกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. 2546**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิศการพิมพ์ จำกัด, 2547.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. **หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อนุเคราะห์ไทย, 2526.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. **การพัฒนาชนบทไทย**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

วิญญู อังคณารักษ์. **แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น**. เอกสารประกอบการบรรยาย, 2519.

อุทัย หิรัญโต. **การปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.

2. วารสาร

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. “การกระจายอำนาจการปกครอง”. **เทศาภิบาล**. ปีที่ 98 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2537.

3. วิทยานิพนธ์ / ตาธิพนธ์ / งานวิจัย

โกมล ขอบชื่นชม. “ชุมชน : ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบทที่ก้าวหน้าและยั่งยืน”. **ในเอกสารวิจัยส่วนบุคคล ตักขณะวิชาตั้งคณจิตวิทยา**. หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 40 ประจำปี 2540- 2541.

จิรัชศักดิ์ ลีใจเจริญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ดุสิตา แก้วสมบุญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2545.

ทวนธง ครุฑจ้อน. “ภาพลักษณ์องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในทัศนะของประชาชนอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

ปรัชญา เวสารัชช์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท”. **รายงานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2528.

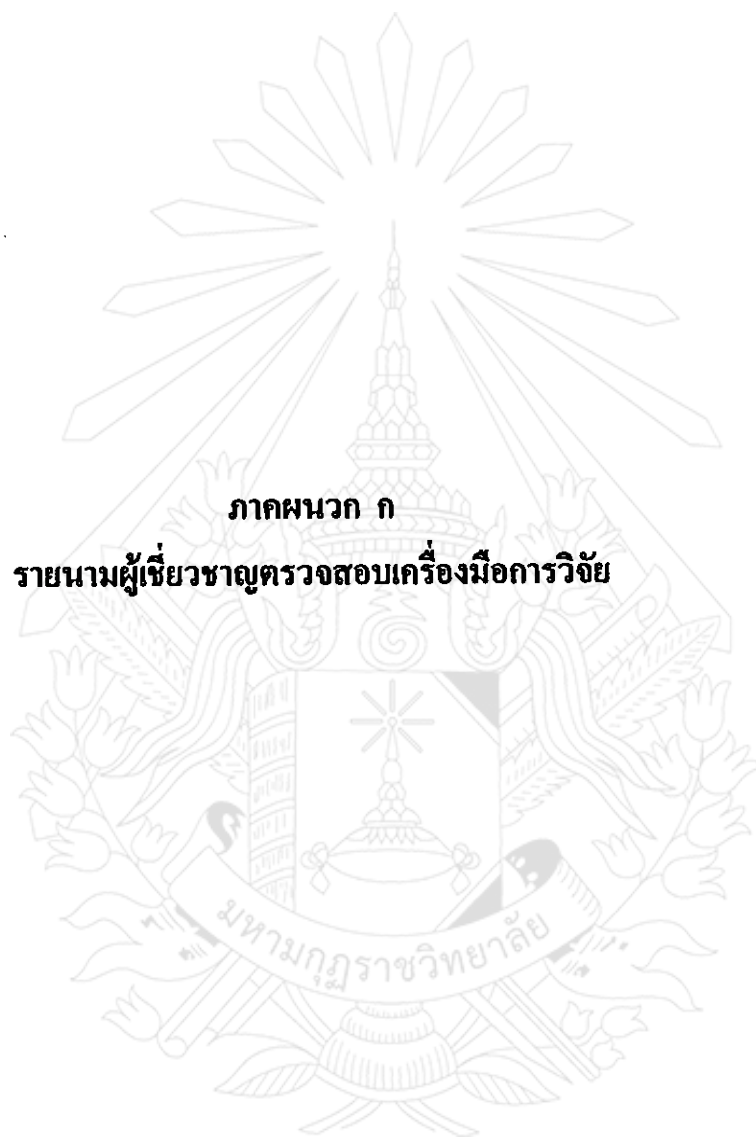
พรธมณ สุวรรณอินทร์. “การมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนประกันคุณภาพการศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดยะลา”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2545.

มาลี เบ็ญจะมโน. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยกะปิ”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.

- รุ่งโรจน์ สิริโปรอาณานนท์. “ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการ กรณีศึกษา บริษัทสงขลา เอ็กซ์เพรส จำกัด”. **สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์, 2546.
- เรวัตร กนกวิรุฬห์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำอิฐ อำเภอบางแก้ว จังหวัดน่านบุรี”. **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- วิไลพร สมบูรณ์ชัย. “การมีส่วนร่วมของอาสาพัฒนาชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดลำปาง”. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหิดล, 2524.
- ศิริกาญจน์ โกสุภภ. “การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน”, **วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- สมคิด รัตนวงศ์. “การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรมการกลุ่มเกษตรกรในภาคใต้”. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2542.
- สายสุนีย์ แถวโนนจิว. “การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของบุคลากร โรงพยาบาลหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น”. **สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.
- สาโรช น้อยใจบุญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาน้ำสาวชะโงก หมู่ที่ 1 ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา” **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- สุภาพ ศรีเมือง. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล : ศึกษากรณีตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอนาทม จังหวัดหนองคาย. **การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหา บัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- สุวรรณณี คงทอง. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนชุมชนพื้นที่อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- อารีณา มะหะหมัด. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าไม้ อำเภอนาทม จังหวัดกาฬสินธุ์”. **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. นายอนุ เจริญวงศ์ระยัย

การศึกษา

ปริญญาโท ศษ.ม.วิจัยและประเมินผลการศึกษา
กศ.ม.การวัดผลการศึกษา

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2. นางธนอมทรัพย์ มากชูจิต

การศึกษา

ปริญญาโท กศ.ม. ภาษาไทย

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำโรงเรียนแจ้งวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3. นางสาวธายุช ฉิมสนิท

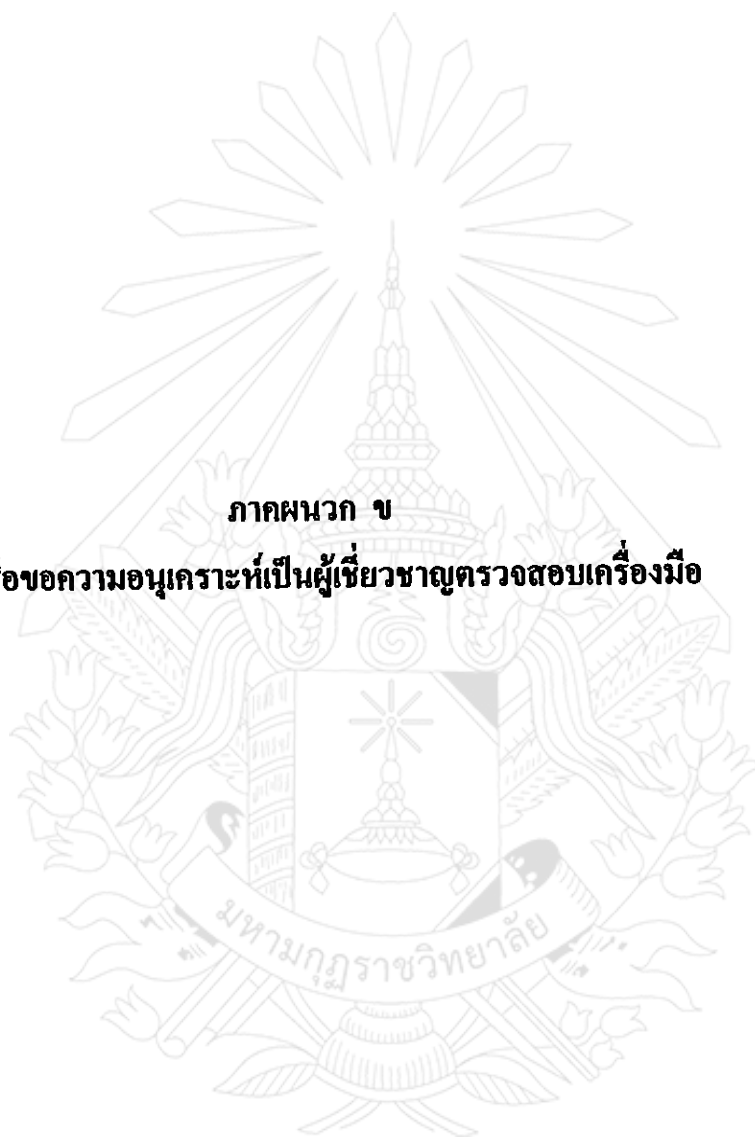
การศึกษา

ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์
และกำลังศึกษาปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง ตำบลบางเหรียง
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ



ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๒)/๓๖๓



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมณีมาวาสวิหาร ถ.ไทรบุรี ต.บ่อยาง
อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายอนุ เจริญวงศ์ระยับ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวมาฤดี ขุนธิรักษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ **เรื่องศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง อำเภอควนเก็ย จังหวัดสงขลา** โดยมี ดร.ชาติ ไตรจันทร์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นายอนุ เจริญวงศ์ระยับ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในทางด้านรัฐศาสตร์เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ตรวจสอบโครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์นักศึกษาดังกล่าวด้วย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิพิฐฐสมจารย์(คร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

ศูนย์การศึกษาสงขลา วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

โทร. ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๓ โทรสาร ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๔ ต่อ ๑๐๘

ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๒)/๓๕๒



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมัทธิมาวาสวรวิหาร ถ.โทรนบุรี ต.บ่อยาง
อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นางถนอมทรัพย์ มากชูจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุปรียา มนตรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง **พึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา** โดยมี รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางถนอมทรัพย์ มากชูจิต เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในทางด้านภาษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาตรวจสอบโครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์นักศึกษาดังกล่าวด้วย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิพิฐฐ์สมาจาร(ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

ศูนย์การศึกษาสงขลา วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

โทร. ๐-๖๔๓๒-๔๕๔๓ โทรสาร ๐-๖๔๓๒-๔๕๔๔ ต่อ ๑๐๘

ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๒)/๓๕๔



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา

วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถ.ไทรบุรี ต.บ่อยาง

อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นางสาวสาขุช ฉิมสนธิ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุปรียา มนตรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา** โดยมี รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวสาขุช ฉิมสนธิ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาตรวจสอบโครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์นักศึกษาดังกล่าวด้วย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิพนธ์สมาจาร(ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

ศูนย์การศึกษาสงขลา วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช

โทร. ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๓ โทรสาร ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๔ ต่อ ๑๐๘

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล



สำเนาข้อคิด
 สำเนาบรรณานุกรม
 สำเนาใบขอ
 ส่วนการศึกษา

ฉบับที่ ๑๐๕
 เลขที่รับ ๑๐๕
 วันที่ 11 ส.ค. 2551



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
 วัดมัทธิมาวาสวรวิหาร ถ.ไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
 อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

ที่ ศร ๖๐๑๔(๒.๒)/๕๐๕

๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อจัดทำสารนิพนธ์

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวมาฤดี ชูสิทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารเรื่อง ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง อำเภควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยมี ดร.ชาติ ไตรจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.กัณตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณา และอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ทางมหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลในการทำสารนิพนธ์

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

← ผอ.ปอ.สงขลา
 ← ผอ.นร.ปอ.สงขลา

ขอเจริญพร

เว้น เคนก ๐๓๓.๓๓๓๗

๙๙

OK

- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (พระครูนิพัทธ์สมาจาร(ดร.))

นางสาวกาญจนา จังสนิท
 เลขาธิการศูนย์การศึกษาสงขลา

จากวิทยานิพนธ์ ม.อ.สงขลา

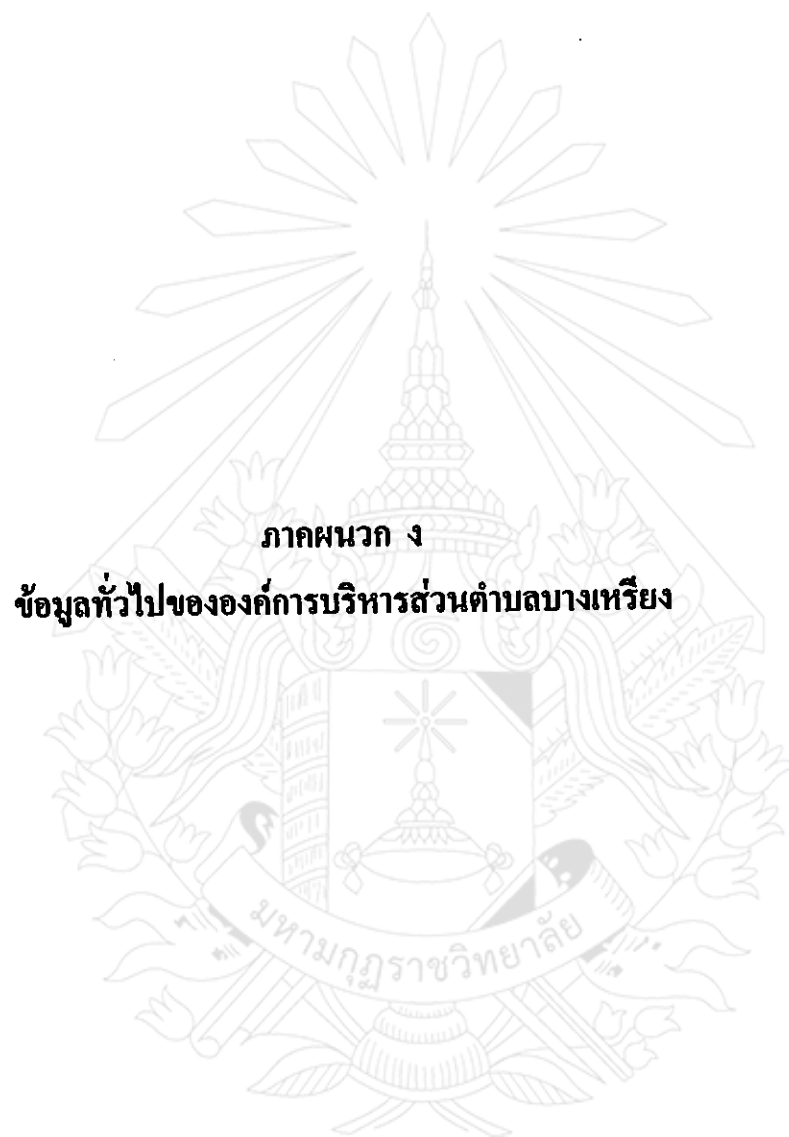
น.ส. มาฤดี ชูสิทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท
 ศูนย์การศึกษาสงขลา
 โทร. ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๓ โทรสาร ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๔ ต่อ ๑๐๘

แม่ไผ่
 ๘๐๓

๙๙

11 ส.ค. ๕1

๙๙



ภาคผนวก ง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง อำเภอควนเนียง ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเนื้อที่ประมาณ 69.97 ตารางกิโลเมตร (43,371 ไร่) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอควนเนียง ประมาณ 8 กิโลเมตร มีอาณาเขตและข้อมูลทั่วไป ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรัตภูมิ อำเภอควนเนียง

ทิศใต้ จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางกล้า อำเภอบางกล่ำ

ทิศตะวันออก จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางกล่ำ อำเภอบางกล่ำ

ทิศตะวันตก จดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง และที่ราบลุ่ม มีการปลูกยางพารา ทำการเกษตรกรรม มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีพื้นที่บางส่วนติดกับทะเลสาบสงขลา เหมาะสำหรับการทำประมงชายฝั่ง และเหมาะสำหรับพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

1. สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเป็นหลัก เช่น การปลูกยางพารา, ปลูกผัก, ทำนาข้าวมีประมาณ 1,453 ครัวเรือน รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง มีประมาณ 428 ครัวเรือน อาชีพค้าขาย 72 ครัวเรือน

2. สภาพทางสังคม

การบริการด้านการศึกษา มีดังต่อไปนี้ โรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 1 แห่ง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 8 แห่ง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา มีดังต่อไปนี้ วัด 6 แห่ง ที่พักสงฆ์ 3 แห่ง

การบริการด้านสาธารณสุข มีดังต่อไปนี้ สถานีอนามัยประจำตำบล 2 แห่ง ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน 13 แห่ง

การบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีดังต่อไปนี้ ที่ทำการตำรวจชุมชนตำบล 2 แห่ง

3. การบริการพื้นฐาน

การคมนาคม : เส้นทางคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง มีถนนสายหลักสามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวก มีถนนลาดยางและถนนลูกรังสายหลักและสายย่อย ดังนี้ ถนนลาดยาง 7 สาย ถนนคอนกรีต 8 สาย ถนนลูกรัง 60 สาย

การโทรคมนาคม มีดังต่อไปนี้ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ 26 แห่ง หอกระจายข่าว 13 แห่ง

การไฟฟ้า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยงมีไฟฟ้าใช้ทั้ง 13 หมู่บ้าน

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีดังต่อไปนี้ ลำคลอง 5 สาย ลำห้วย 7 สาย หนองน้ำ 8 แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีดังต่อไปนี้ ฝาย 7 แห่ง บ่อน้ำตื้น 21 บ่อ บ่อน้ำบาดาล 25 บ่อ สระเก็บน้ำ 9 แห่ง ท่อนบ 1 แห่ง ฝั่กั้นน้ำ 13 แห่ง

4. ข้อมูลอื่น ๆ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง

- พื้นที่ติดกับทะเลสาบสงขลา ประมาณ 10 กิโลเมตร
- พื้นที่ป่าสงวน ประมาณ 14,000 ไร่

มวลชนจัดตั้ง มีดังต่อไปนี้ ผู้รักษาความสงบภายในหมู่บ้าน 1 รุ่น จำนวน 18 คน ลูกเสือชาวบ้าน 1 รุ่น จำนวน 86 คน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน 1 รุ่น จำนวน 86 คน ไทยอาสาป้องกันชาติ 1 รุ่น จำนวน 33 คน

5. ศักยภาพในตำบล

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวนบุคลากร มีดังต่อไปนี้ พนักงาน/เจ้าหน้าที่ 10 คน คณะผู้บริหาร/สมาชิก 26 คน

6. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. การรวมกลุ่มของประชาชน

- กลุ่ม อสม. 13 กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์ 11 กลุ่ม
- กลุ่มแม่บ้าน 13 กลุ่ม
- กลุ่มประกอบอาชีพเสริม 9 กลุ่ม
- กลุ่มเกษตร 7 กลุ่ม

2. จุดเด่นของพื้นที่

- สภาพภูมิประเทศเหมาะสำหรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

- เป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงทางการเกษตร (ปลูกผักปลอดสารพิษ)
- มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลสาบสงขลา

7. สถิติจำนวนประชากร

จำนวนประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง จำนวน
ประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง

หมู่ที่	รายชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร(คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านคลองคล้า	205	339	374	715
2	บ้านยางหัก	130	255	304	559
3	บ้านบางเหรียง	282	571	631	1,202
4	บ้านบางเหรียงบน	123	232	224	454
5	บ้านบางเหรียงใต้	147	284	294	578
6	บ้านเกาะน้ำรอบ	71	137	126	263
7	บ้านบางทีง	114	248	271	519
8	บ้านเกาะใหญ่	216	426	507	933
9	บ้านคลองช้าง	186	281	310	591
10	บ้านโหล๊ะหนูน	325	703	678	1,381
11	บ้านแพรกสุวรรณ	179	376	378	754
12	บ้าน โลกเมือง	130	282	267	549
13	บ้านหน้าควน	141	272	242	514
รวม		2,249	4,406	4,606	9,012

ที่มา : ข้อมูลฝ่ายทะเบียนอำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2550

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

“บางเหรียง 2554 ประชาชนกินดีอยู่ดี มีการศึกษาและสวัสดิการ บนพื้นฐาน ผู้นำมี
คุณธรรมและจริยธรรม”

พันธกิจหลักการพัฒนาตำบลบางเหรียงพันธกิจหลักการพัฒนาตำบลบางเหรียง

พันธกิจที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลบางเหริ่งให้ทัดเทียมกับชุมชนเมือง

พันธกิจที่ 2 ปรับปรุง และพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการ

พันธกิจที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้นำ เยาวชนและประชาชนใช้หลักคุณธรรม และจริยธรรมในชีวิตอย่างสงบสุขไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน

พันธกิจที่ 4 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรชายฝั่งให้มีความอุดมสมบูรณ์ และยั่งยืน

พันธกิจที่ 5 พัฒนาการบริการและเปิดแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในตำบลบางเหริ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวจากอำเภอหาดใหญ่

พันธกิจที่ 6 พัฒนาการบริหารจัดการขององค์กรให้เข้าระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
จุดมุ่งหมายการพัฒนายั่งยืนของตำบลบางเหริ่ง

1. ผู้ประกอบอาชีพทำสวนผักในตำบลบางเหริ่งต้องผลิตผักที่ปลอดภัยจากสารพิษ 100%
2. ประชาชนต้องมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
3. เส้นทางคมนาคมในตำบลต้องสะดวกและปลอดภัยทั้งตำบล
4. ประชาชนต้องมีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคเพียงพอทุกครัวเรือน
5. ประชาชนต้องมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
6. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐานทัดเทียมการของเอกชน
7. ประชาชนและครอบครัวได้รับสวัสดิการ 100 %

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และ

สิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตามความจำเป็น และสมควร

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

1. โครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

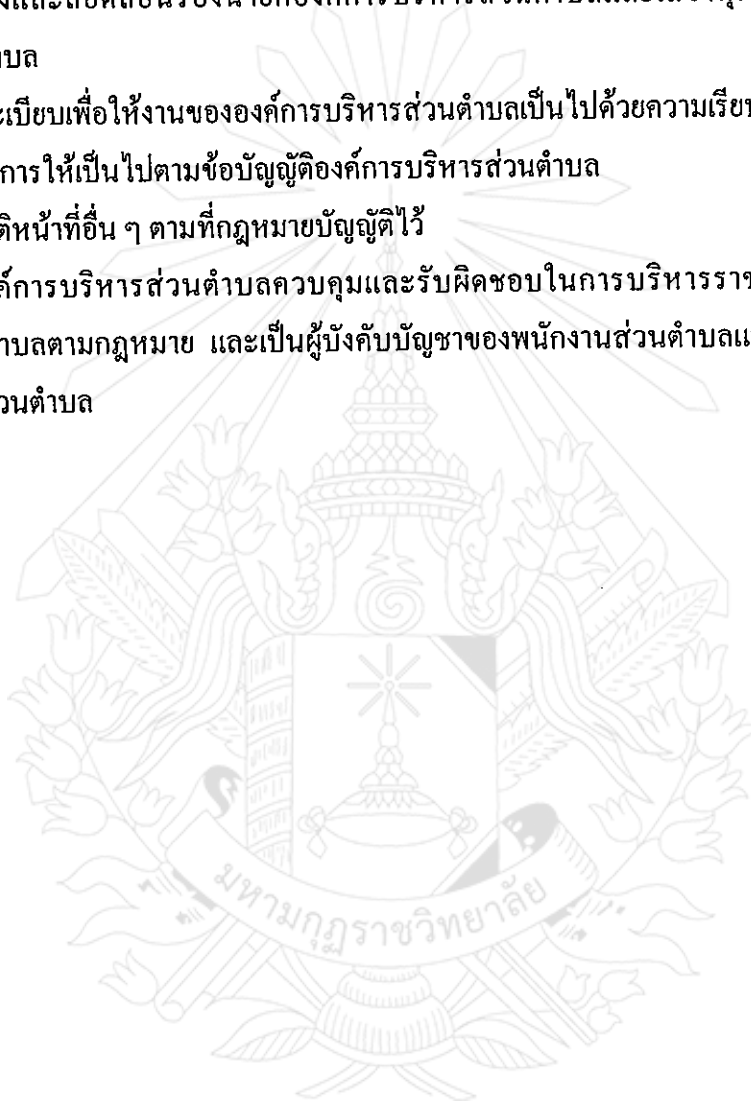
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายก
องค์การบริหารส่วนตำบล

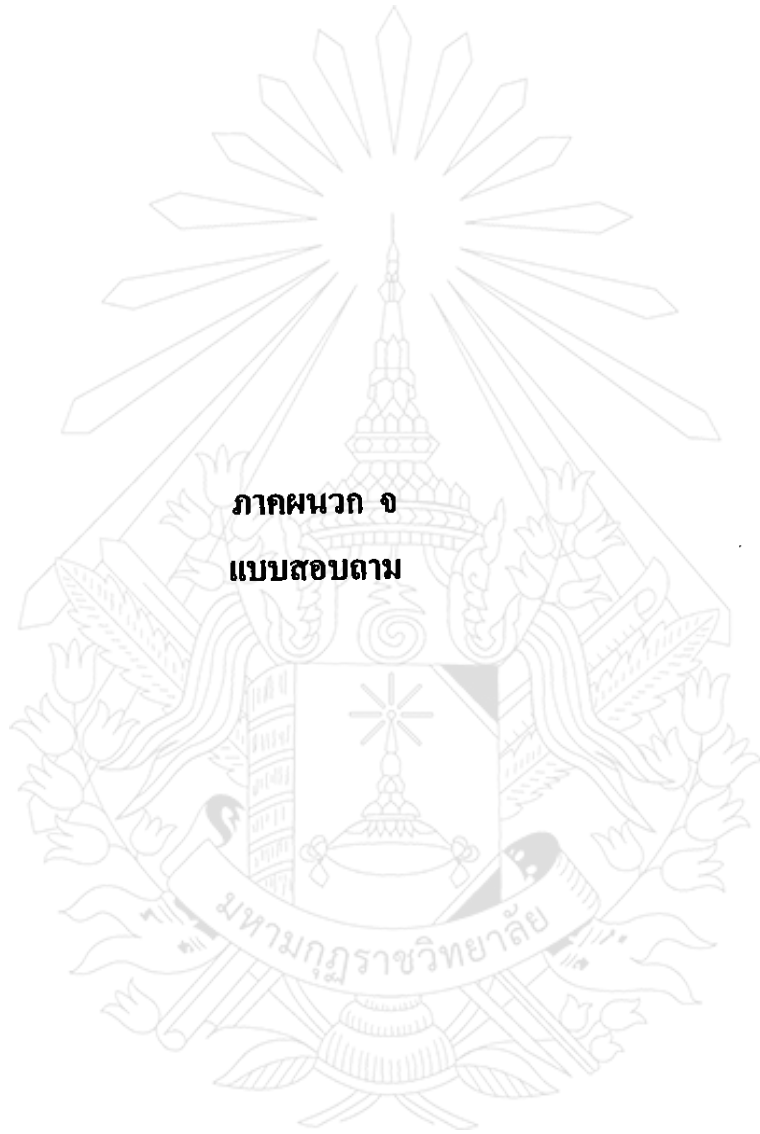
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง
ขององค์การบริหารส่วนตำบล





ภาคผนวก จ

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง
ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

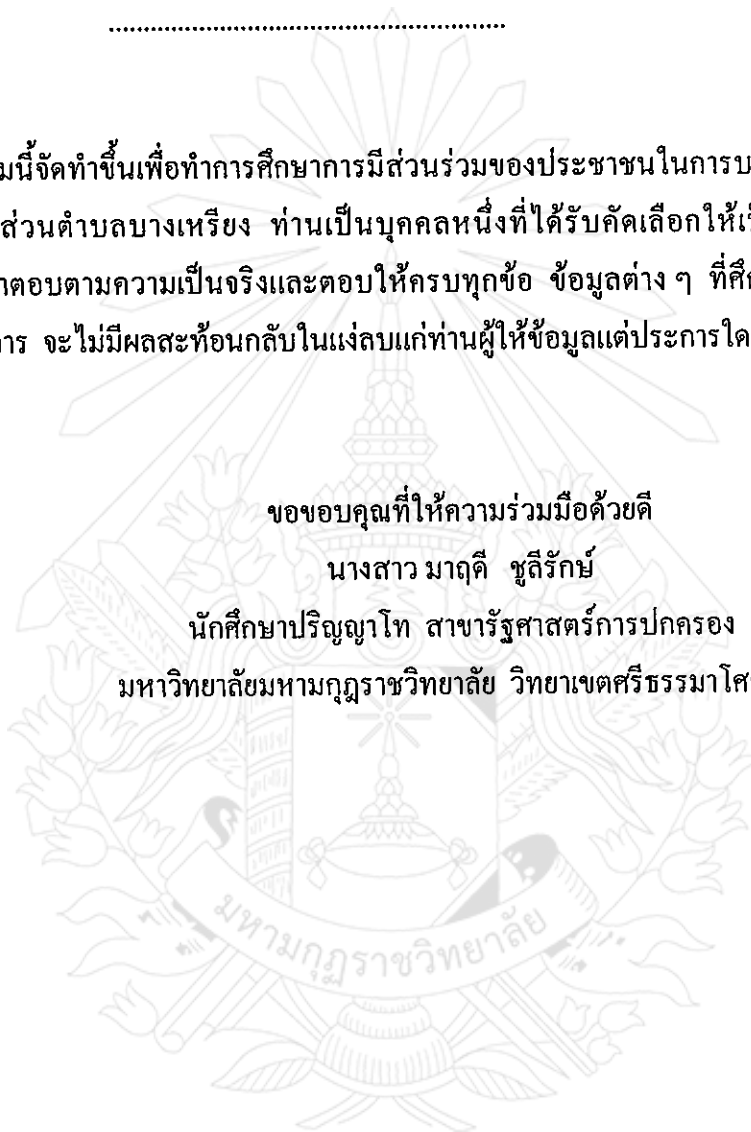
แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อทำการศึกษากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาว มาฤดี ชูสิทธิ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์การปกครอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์



ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 20 – 30 ปี
 () 31 – 40 ปี
 () 41 – 50 ปี
 () 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา
 () มัธยมศึกษาตอนต้น
 () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 () อนุปริญญา
 () ปริญญาตรีหรือ สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() เกษตรกรรม
 () รับจ้าง/ค้าขาย
 () รับราชการ/พนักงานของรัฐ
 () พนักงานบริษัท
 () อื่น ๆ ระบุ.....

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบทางขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่าน

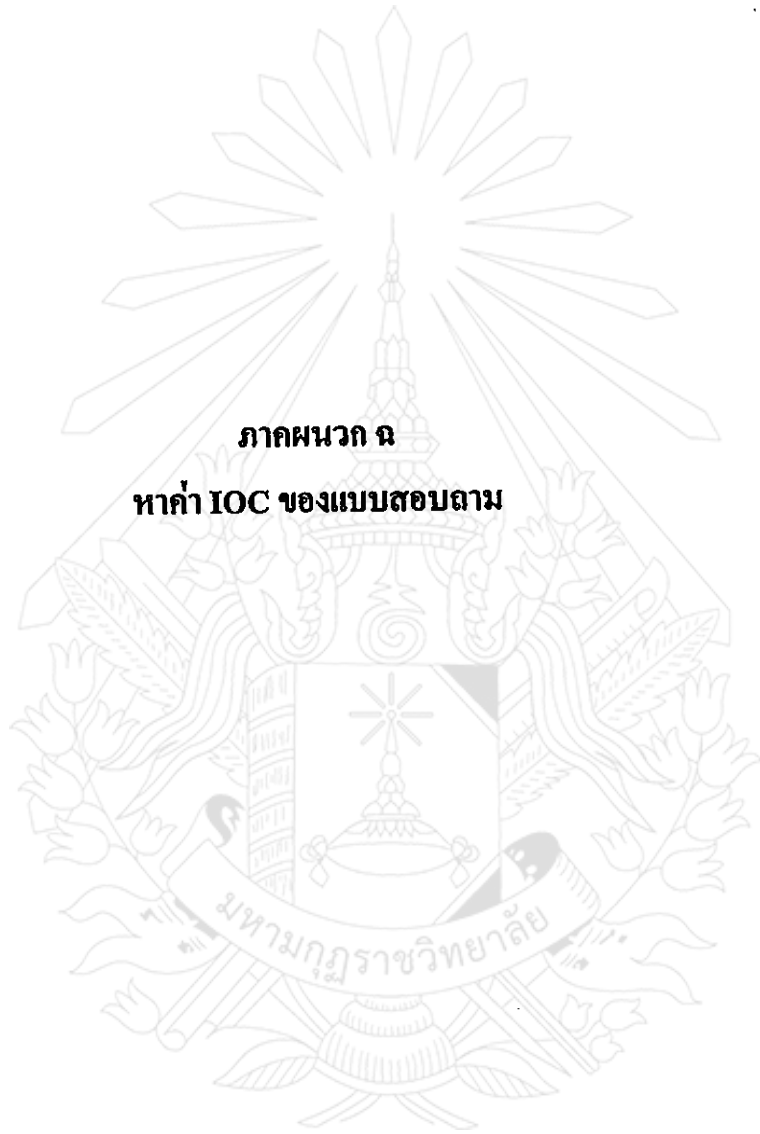
ความคิดเห็นในการบริหารงาน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
1. ท่านได้เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้นใน อบต. มากน้อยเพียงใด					
2. ท่านได้เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนและเสนอต่อ อบต. มากน้อยเพียงใด.					
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการคิดค้นหารูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต. มากน้อยเพียงใด					
4. อบต. ได้ให้ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากน้อยเพียงใด					
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ					
5. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือระหว่างประชาชนกับ อบต. มากน้อยเพียงใด					
6. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการต่าง ๆ ของ อบต. มากน้อยเพียงใด					
7. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสร้างความสามัคคีใน อบต. มากน้อยเพียงใด					
8. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต. มากน้อยเพียงใด					

ความคิดเห็นในการบริหารงาน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์					
9. ท่านได้เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้นใน อบต. มากน้อยเพียงใด					
10. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการการศึกษาและอาชีพให้กับประชาชนมากน้อยเพียงใด					
11. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน เช่น การทำอาหาร การผลิตสินค้าของชุมชนมากน้อยเพียงใด					
12. อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางให้มาถึงมือประชาชนมากน้อยเพียงใด					
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
13. ท่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. ในการพัฒนามากน้อยเพียงใด					
14. อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์เกี่ยวกับปัญหาที่ประชาชนประสบมากน้อยเพียงใด					
15. อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นโครงการพัฒนา อบต. ที่สำคัญมากน้อยเพียงใด					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามในครั้งนี้



ภาคผนวก ง
หลักคำ IOC ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง :
ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

.....

คำชี้แจง

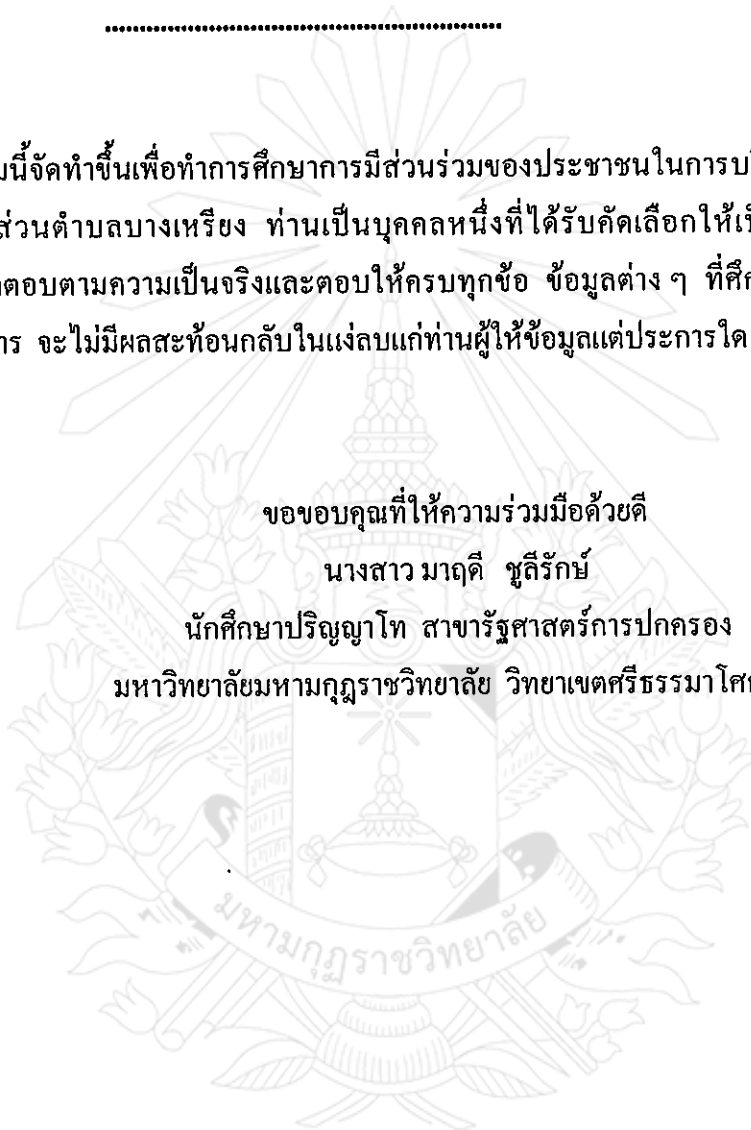
แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อทำการศึกษาคำมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหียง ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาว มาฤดี ชูสิทธิ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์การปกครอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช



ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. อายุ

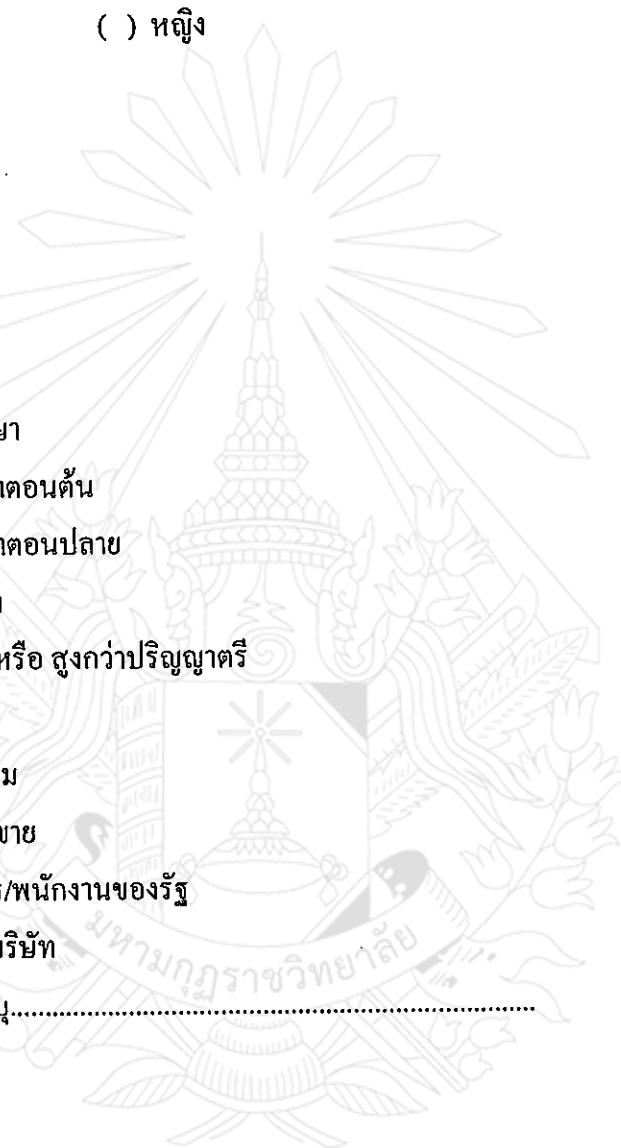
- () 20 – 30 ปี
 () 31 – 40 ปี
 () 41 – 50 ปี
 () 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- () ประถมศึกษา
 () มัธยมศึกษาตอนต้น
 () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 () อนุปริญญา
 () ปริญญาตรีหรือ สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- () เกษตรกรรม
 () รับจ้าง/ค้าขาย
 () รับราชการ/พนักงานของรัฐ
 () พนักงานบริษัท
 () อื่น ๆ ระบุ.....



**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริ่ง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบทางขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่าน

ความคิดเห็นในการบริหารงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					ผู้เชี่ยวชาญ		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ
						+1	0	-1
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ								
1. ท่านได้เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้นใน อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
2. ท่านได้เข้าร่วมเสนอความต้องการของประชาชนและเสนอต่อ อบต. มากน้อยเพียงใด.						3		
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการคิดค้นหารูปแบบและวิธีการพัฒนา อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
4. อบต. ได้ให้ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากน้อยเพียงใด						3		
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ								
5. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานงานขอความร่วมมือระหว่างประชาชนกับ อบต. มากน้อยเพียงใด.						3		

ความคิดเห็นในการบริหารงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					ผู้เกี่ยวข้อง		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ
						+1	0	-1
6. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการต่าง ๆ ของ อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
7. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสร้างความสามัคคีใน อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
8. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของ อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์								
9. ท่านได้เข้าร่วมกับ อบต. ในการศึกษาปัญหาและค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้นใน อบต. มากน้อยเพียงใด						3		
10. อบต. ได้ดำเนินการพัฒนางานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการการศึกษา และอาชีพให้กับประชาชนมากน้อยเพียงใด						3		
11. อบต. ได้ส่งเสริมด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน เช่น การทำอาหาร การผลิตสินค้าของชุมชนมากน้อยเพียงใด						3		
12. อบต. เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือจากส่วนกลางให้มาถึงมือประชาชนมากน้อยเพียงใด						3		

ความคิดเห็นในการบริหารงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					ผู้เชี่ยวชาญ		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ
						+1	0	-1
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล								
13. ท่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. ในการพัฒนามากน้อยเพียงใด						3		
14. อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือร้องทุกข์เกี่ยวกับปัญหาที่ประชาชนประสบมากน้อยเพียงใด						3		
15. อบต. ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์หรือจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นโครงการพัฒนา อบต. ที่สำคัญมากน้อยเพียงใด						3		

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางเหรียง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามในครั้งนี้

ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane

จำนวนประชากร (N)	จำนวนตัวอย่าง (n) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน (e)					
	±1%	±2%	±3%	±4%	±5%	±10%
500	*	*	*	*	222	83
1,000	*	*	*	385	286	91
1,500	*	*	638	441	316	94
2,000	*	*	714	476	333	95
2,500	*	1,250	769	500	345	96
3,000	*	1,364	811	517	353	97
3,500	*	1,458	843	530	359	97
4,000	*	1,538	870	541	364	98
4,500	*	1,607	891	549	367	98
5,000	*	1,667	909	556	370	98
6,000	*	1,765	938	566	375	98
7,000	*	1,842	959	574	378	99
8,000	*	1,905	976	580	381	99
9,000	*	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
	10,000	2,500	1,111	625	400	100

* ไม่สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น่าเชื่อถือได้

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – สกุล** : นางสาวมาฤดี ชูสิทธิ์
- วัน/เดือน/ปี/เกิด** : วันที่ 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2526
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน** : บ้านเลขที่ 196 หมู่ที่ 10 ตำบลบางเหริยง
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา 90220
- การศึกษา**
- พ.ศ. 2549** : สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิชาเอก การพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- ตำแหน่ง/สถานที่ทำงานปัจจุบัน**
- พ.ศ. 2541-
ปัจจุบัน** : พนักงานจ้างตามภารกิจ(ครูผู้ดูแลเด็ก)
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองคล้า สังกัดองค์การบริหารส่วน
ตำบลบางเหริยง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

